

ஸ்ரீ

பேராளன் பெருந்தேவீத் தாயர் திருவடிகளே சரணம்



ஆழ்வாரேம்பேருமாறு ஜீவர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரிய ரெழுதிய

## பரமார்த்தபூஷணம்

— இதிலடங்கிய விவரங்கள் —

- 1 ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானமும்—  
தாததேசிக குடும்பமும்
- 2 ஸ்ரீ ஆங்கில வியாஸம் (Sri T. A. S.)
- 3 விசதவாக் சிகாமணி வாக்கவைசத்யம்
- 4 பதினாறு நன்மொழிகள்
- 5 பச்சைப் பசும்பொய்யைப்பற்றிப் பதினாறு

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் வெளியீடு

கிடைக்கும் இடம் :

P. B. ANNANGARACHARYA

L. KANCHEEPURAM

20-12-64 ]

[ விலை 1-50



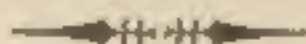
P. B. அண்ணவகராசரிய கவரிகன்



# ஸ்ரீ ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானமும்- தாதாசார்ய குடும்பமும்

29-11-64 ஹிண்டுவில் வெளிவந்த ஸ்ரீ தாத தேசிகன்  
விஷயமான வியாஸத்தின் ஆராய்ச்சி

ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரியர்



தாததேசிகனைப்பற்றிய வரலாறுகளின் பொய்ம்மை

1. ஸ்ரீதாத தேசிகன் என்பவர் ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பிரமுகர் என்பது உண்மை. இவர் பலபல கோவில்களைக் கட்டி வைத்தாரென்பது ஆதாரமற்ற வர்த்தை. இவர் சூர்ப்கோணத்தில் தோன்றியாரென்பது புதிதான வர்த்தை. ஓரேரிமாடு பென்று பிரசித்தமாக வழங்கும் உபபத்தினும் ஏரி என்பதே விடத்தில் அவதரித்தாரென்பது உண்மை. அந்த ஓர் இன்னமும் விளங்குகின்றது. தாததேசிகனுடைய சிஷ்யரொருவர் எழுதிய ப்ரபங்கம்ருத மெய்கிற பெரிய நூலில் தாததேசிகனுடைய வயயவழி முடியாக எழுதப்பட்டுள்ளது. அதில் ஏரேரில் அவர் அவதரித்தாரென்பதே புன்னது. சடயிஷனாரென்கிற முன்கரே சடகோபராக அவதரித்தாரென்கிற பேச்சு இதுவரையில் ஒரு ஆசார்யராலும் ஒரு புத்தகத்திலும் கூறப்படவில்லை. இது ஸம்பவீதமாய்க்க. திருக்குறையைப்போல் பின்னான் திருமலை நாராயணன் குமாரரென்பது விவாதாத்தாயான பேச்சு. திருமலை கம்பிக்குத் தேவமுடாரென்றும் திருநாமம். இப் பெயரே இன்னதற்கும் ஒலிக்கெடுவது. தலைக்கு இரு குமார்த்திகள் மட்டுமே யிருந்ததாக வேதாந்த தேசிகர் குறுபாய்ப்பாணார மென்கிற நூலில் நீண்டதேவையாக எழுதி புன்னார். ஸ்ரீராமாநுஜர் பின்னானுக்கு உத்தாவிட்டதாயது திருவாய்மொழிக்கு ஒரு சிறிய வியாக்கியானம் இவற்றுப்படிக்கே போழிய ஸ்ரீ பாய்வத்தைப்பற்றின கட்டளைமைக் கூரத் தாழ்வான் பரம்பலாயினேயே செய்தார். தாத தேசிகர் பேச்சில் பின்னான் ஸம்பந்தம் வருவதற்கு ப்ரமேயமே கிடையாது. திருமலை ஸ்ரீகோணாசாரியரென்பவர் பின்னானுடைய வய்சத்தின் தோன்றிலை என்பதும், அவர் வேதாந்த தேசிகருக்கு அந்தாய்கார யிருந்தாரென்பதும் புதிய உத்தனை. தேசிகர் சரித்திரத்தில் திருமலை ஸ்ரீகோணாசாரிய ரென்கிற பெயராலும் எழுதியிருக்கவில்லை. இந்த திருமலை ஸ்ரீகோணாசாரியரை வேதாந்த தேசிகரே ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானத்திற்கு ஸ்ரீ கால்வகத்தாவாக சியமித்தாரென்பது மிகவும் கற்பனை. 1842 ஆம் வருஷத்தில்தான் தாததேசிகனுக்கு கெட்டர் மூலமாக இந்த தேவஸ்தான ஸ்ரீகால்வக கிடையத்தது. அதனால் இந்த பரம்பலாயினர் செய்த அநீதிகளால் ஸுறகோர்ட்டாரால் பறிமுதல் செய்கப்பட்டதென்கிற விஷயம் மேலே சிகர்டுகளுடன் விவரிக்கப்படுக. தேவப்பெருமான் தேவஸ்தானத்தில் மண்டபங்கன் முதலிய அதிக வகங்கரியங்களைச் செய்தருளினவர் ஸ்ரீ அழகிய மணவான ஜிவர் விவாசிகனென்பது பல சாஸனங்கனினால் சீர்ணயமான விஷயம். தாததேசிகன் செய்த வகங்கரியம் மிகவும் ஸ்வயம்பம், அதவும் அவர் தர்முடைய சிஷ்யருக்குக் கட்டளைவிட்டுச் செய்கின்றது. காஞ்சிபுரத்திலேயே உலகவந்த பெருமான் ஸன்விதிக்கு தருமகத்தாவாக இருந்த போரேற்று பட்டர் ஸ்ரீகோணராகவாசாரியர் விவாசிகன் வகைக்கனக்கான குமாயில் அக்ரதாரபாதிவடை செய்தது, தடாக



ப்ரதிஷ்டை செய்தது. கீரகம் காரகம் கார்வானம் என்கிற இவ்விதேசங்களைப் புகருத்தாரம் செய்தது இந்த நூற்றாண்டிலென்பதை காம் கட்டடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். இதைவிட அதிகமான காரியம் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாததேசிகர் வாதொன்றும் செய்யவில்லை. நூற்றுக்கால் மண்டபமும் அழகிய மணவாள ஜீவர் வைக்கவொன்பது சாணாரூடம். இந்த மண்டபத்தில் அனேக தென்கலைத் திருமண் காப்புகள் விளங்குவதாம் அது வடகலையாருடைய திருப்பணியா யிருக்க வியாயவில்லை. அங்ளது. 'தாததேசிகர் ஆதிகாவத்தில் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்' என்கிற தத்துவமாவது ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டும். அய்யங்கார் குளத்தில் அனுமார்சோலிம்மட்டுமே யுள்ளது. ஸ்ரீராமர் கோவிலுமுள்ளதாகச் சொல்லுவது ப்ரத்யக்ஷமான அபத்தம். தேவப்பெருமான் அணித்துகொண்டிருக்கும் விடையுயர்ந்த திருவாபரணங்களைவாய் ஸ்ரீ ஆத்தான்ஜீவர், அழகிய மணவாள ஜீவர், வேங்கடாத்ரிஸ்வாமி, காரண பிரதிவாதி பயங்கரம் பெரிய அனந்தாசாரியன்வாமி முதலான தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தர்களால்தான் செய்வித்துச் சாத்தப்பட்டவை. காண்கும் அனந்தாசார் மகாகண்டி யென்றே வழங்கப்பட்டுவரும் திருவாபரணம் விடையதிக்க முடிவாததென்பது ப்ரஸித்தம். வேங்கடாத்ரி கொண்டையென்பதும் அப்படியே. இப்படி தாததேசிகர் பெயரால் ஒரு திருவாபரணமாவது வழங்குவதுண்டோ? இவ்வாதது எப்படி யிருக்க முடியும்?

கி. பி. 1711 ல்தான் தாதாசாரியர்க்கு இத்தனத்தில் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

2. இனி, தாதாசாரியர்களுக்கு இந்த தேவஸ்தானத்தில் தொடர்பு ஏற்பட்டதைப் பற்றி விரிவாக விளக்குவோம். ஆதிகாவத்தில் இந்த தேவஸ்தான சிர்வாணத்தை அச்சகர், பரிசாரகர் முதலிய "ஸ்தலத்தாரி" அதினாஸரிருந்தது. இதில் தாதாசாரியர்கள் சேரவில்லை. பிறகு ஒருகாலத்தில் அவர் உபந்ரவத்தால் கோயில் சிர்கெட்டிருந்தது. அப்பொழுது ஆத்தான்ஜீவர் என்பவர் தமது சீடனான தோன்றமன் என்கிறவன் உதவிகால் பெருமானை உடையவர் பாணியத்திலிருந்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து கோயிலைச் சீர்படுத்திவைத்தார். இந்த உபகாரத்திற்காகவோ, ஸ்தலத்தார் ஸன்னிதி சிர்வாணத்தை ஓடி தோன்றமன்விடம் ஒப்புவித் தார்கள்; அவர் அதை தனது ஆசார்வரண ஆத்தான்ஜீவருக்குத் தந்துவிட்டான். ஆக ஆத்தான் ஜீவரும், அவருடைய பரம்பரையின் சேர்த்த பலரும் தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்துவந்தார்கள். 1711ல் ஸ்கீமிகுமார தாதாசாரியர் என்பவர் பெரிய வித்வானாயும் விஜயாகர ராஜகுருவாயும் இருந்தபடியால், அவரால் ஸன்னிதிக்குப் பல கன்மைகளுண்டாகக் கூடுமென்றெண்ணி அவருக்கு முதல் தீர்த்தம் அளிக்கப்பட்டது. இதற்காக அவர் ஸன்னிதியின் மாமூலான தென்கலை ஆசாரங்களையும், தென்கலைத்தனியன் முதலியவற்றையும் காப்பாற்றி வருவதாக உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்பொழுதும் அவர் முதல் தீர்த்த காரராகமட்டு மிருந்தாரேயன்றி தர்மகர்த்தாவாக இல்லை. அப்பொழுது மற்றும் பல தென்கலை தீர்த்தகாரர்கள் இருந்தார்கள். இதில் பலர் வேலுகாலமாகவே தீர்த்தகாரராயிருந்தார்கள். சிறிதுகாலம் கழித்து அரசாங்கமே தேவஸ்தான சிர்வாணத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டது. பிறகு 1842ல் அப்பொழுது இருந்த முதல் தீர்த்தகாரரும், வித்வானுமான ஒரு தாதாசாரியரிடம் தர்மகர்த்த பதவி ஒப்புவிக்கப்பட்டது. இப்பதவி 55 ஆண்டுகள் இவர்கள் பரம்பரையிலேயே இருந்தது. பிறகு ஸ்கீம்ஸன்ட் போடப்பட்டு 1917ல் ரிஸீவர் ஏற்படுத்தப்பட்டார். இந்த முறையும் பகலாளுக மாநி தற்சமயம் ஸ்ரீ ஸைஷ்ணவரல்லாத ப்ராமணர் ஒருவர் எக். ட்ரன்டினாகவும், 2 தாதாசாரியர் ஆனாரி ட்ரன்டிகளாகவும் சியபிக் கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரிண்டுவிட விவான மெழுதியவர்க் உள்ளத்திலுண்மை.

3. ப்ரக்குதம் ஒரிண்டுவிட வேளிவந்த விவான மெழுதியவர் ஆழ்வார்கள், தவ்ய ப்ரபத்தம், உபயவேதாத்தம் என்று பெரிய பெரிய பேச்சுக்களைப் புகுத்தியிருப்பதைப் பார்க்க மிகவும் வேடிக்கையா யிருக்கிறது. ஏனென்றால் இவர்களுக்கு உள்ளத்தில் இவைகள் விஷய



மான பணையும் செலுத்தவேண்டியது. இதே வரத தாதாசாரியவன்பவர் செங்கல்பட்டு ஸப் ஜட்ஜ் முன் ஓர் ஸ்டேட்மென்டு எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார். செங்கல்பட்டு ஸப் ஜட்ஜ் கோர்டு O. S. No. 7.—1941ல் தமிழ் பிரபந்தங்கள், வேதத்தில் பிரவேசமில்லாத பெண்களுக்கும், ப்ராமணர் அல்லாதவர்களுக்குமே எழுதப்பட்டன. ஆகையால் வடகலை தாதாசாரிகள் இது விஷயமான தங்கள் பாத்தியதை தேன்கலை ஆத்தான் ஜீயர் என்பவருக்கு விட்டுக் கொடுத்துவிட்டார்கள்." என்று இதைக் காட்டி அந்த ஜட்ஜ் என்ன சொல்லுகிறாரோன்றும், "இதனால் வடகலையாருக்குப் பிரபந்தங்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு அக்கறையுடன் இருக்கிறதென்பதை நாம் அறியலாம். இப்படிவிருக்கும், இவர்கள் தங்களும் தமிழ் பிரபந்தம் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆகாஸம் கொள்வதுதான் மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது." என்றொழுதி யுள்ளார்.

இத்தலத்தில் தாதாசாரியர்கள் செய்த அநீதிச் செயல்கள்

4. காஞ்சிபுரம் தேவஸ்தானத்திலும் இவர்கள் ஆழ்வார்களைவும் திவ்வியப் பிரபந்தங் களையும் மிகவும் கேவலப்படுத்தி புன்னார்கல், ஆழ்வார்களின் உதனவங்களையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத ஆலயத்திற்கு அஸாதாரணமான அபயாக உதனவந்தையும் இவர்கள் நிறுத்தி விட்டார்கள். திவ்வியப்பாக்காம் பைபாஸன்னு தாதாசாரியர் திருவாடிப்பூரத்தன்று பெரி யாழ்வார்க்கு பற்றுமானமாகக் கட்டியவைத் திருப்பதி வட்டத்தைத் தன் கையால் தொட்டுக் களைந்து விசிறி யெறித்தார்; இப்படியே திருவார்த்தனை பன்றிரவு திருப்பாணாழ்வார் விஷயத் திலும் அபசாசப்பட்டார். இவற்றுக்கு என்ன காரணமென்றால் இந்த தாதாசாரியர் ஒரு ஸமயம் கோர்ட்டில் வாக்குமூலம் கொடுக்கையில் "இந்த தேவஸ்தானத்தில் எந்த ஆழ்வாருக் கும் எந்த ஆசாரியருக்கும் எந்த வைத்திப்பத்திலும் உதொரு பரிவர்த்தையுள் செய்கிற வழக்க மில்லை" என்று க.சாமல் சொல்லியிருந்ததேயாம். இதெல்லாம் ரிகார்டில் ஏறிக்கிடக்கிறது.

ஸ்ரீபெரும்புதூர் விவாஜ்ஜியத்தின் பரிவுகாரம்

5. ப்ரஸங்காத் முன்வியான விஷயம் கேண்மின். கடைசியாக ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஸ்ட்ரீட் மெண்டிகல்தான் தாதாசாரியர்களின் பிரபாவம் மிக விளங்கிற்று. அக்கிடத்தில் ஒருவிதமான கலையமுமில்லாமல் நடத்துவாங்கொண்டிருக்கையில்மெருதான் கழித்து தாதாசாரிகள்சண்டை களைக் கிளப்ப அபரிமிதமான விவாஜ்ஜியர்கள் வந்தனர், ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. கிருஷ்ணஸாமி ஸ்வயர் எவ்விதவெரு பிரபல அட்கோட் அக்கு வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாக இருந்தார். அப்போது ஸ்ரீபெரும்புதூர் விவாஜ்ஜியம் கடைசியாக தறுகோர்ட்டில் இருந்தது. அந்த ஸம யத்தில்,மெலெசொன்ன வடகலையார்களின் வக்கீலான ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி ஸ்வரவர்கள் தறுகோர்ட் ஸ்ட்ரீட் ஸ்தானத்தில் அமர்ந்தார். அப்போது தறுகோர்ட்டிலிருந்த ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஸன்னிதி ஸ்வவஹாரத்தின் அப்பில் அந்த கிருஷ்ணஸாமி ஸ்வரவைய பெஞ்சில் வந்தது. ஏற்கெனவே பல வருஷங்கள் வடகலையார்க்கு வக்கீலாயிருந்த இவரைய பெஞ்சில் இந்த அப்பில் நடக்கத்தகா தென்றும், இவரிடம் வந்தால் சீபாயம் தேரு தென்றும் தென்கலையார் ஆகை பிக்கத் திவிரமான முயற்சிகள் செய்தும் பரிக்கவில்லை. அவரே விசாரிப்பதாகக் கேஸை எடுத்துக்கொண்டார். வடகலையார் வக்கீல வேற்றவென்று நிச்சயித்து ஆனந்தராயிருக் கிறார்கள்; தென்கலையார் கவிழ்த்தவிட்டு வருத்திக்கொடுக்கிறார்கள். ஸ்ட்ரீட் கிருஷ்ணஸாமி ஸ்வரவர்கள் கேஸை வெடுத்தக் கொண்டு அந்தே அஸ்பிக் கவிழ்த்தவிட்டார். அவர் கெடு நாள் வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாயிருந்தபடியால் என்ன ரிகார்டுகளையும் ஒன்று விடாமல் முற்றிலும் பார்த்தவரானகையவே ப்ராமாணிகாய் மனச்சாட்சியை மிறமாட்டாமல் எழுதினார் :—

"தாதாசாரிய குடும்பஸ்தர்கள் தங்களுக்குக் குடியும்பணயாக வந்த ஸ்ரீஸசேச மந்திரத்தை விட்டு வடகலை மந்திரத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கியதுதான் இவ்வளவுக்கும் காரணம்; இந் விருத்தே தாதாசாரியர்கள் தங்கள் கரையங்களை இழக்க நேர்ந்தது" என்று.



இந்த விஷயத்தை இதுகாறும் எம்பல புத்தகங்களில் பல தடவை எழுதியிருக்கிறோம்? மேலே குறித்த வாசகம் போன்ற பலபல வாசகங்களை தவிபர்த்தவர்களான பெரிய பெரிய ஐட்ஜிகள் திருமலை திருப்பதி பீலிசுவுள்ளியில் தீர்ப்பு முத்தவியவைகளில் அபரிமிதமாக எழுதியிருக்காஹும் அதைவிட மேலே உதாஹரித்த ஸ்ரீ. குருஷ்ணசாமி ஐவர் திருவாசகத்திற்கு மஹத்தான கௌரவமுண்டு. எதனும்? அவர் பத்தெட்டு வருஷகாலம் வடக்கையார்களுக்கு அந்தரங்க வக்கீலாயிருந்து, அவர்களிடம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்றிருந்து ரிகார்டுகளை எழுத்தெழுத்தாகப் பார்த்திருந்தவரானவரையே உள்ளதை உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டு எழுதினார்; இது அவராகவா எழுதினது? தெய்வமன்றோ எழுதுவித்தது. இதைக் கண்டுணர்ந்தும், அந்த தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்களுக்கு மனவாஸமழுவினரின் திருவடிசளில் அபராபுத்தி இவ்வரும் கீழ்க்கண்டே. கீழ்க்கண்டே வளர்த்தும் செய்துகொடுத்தது.

#### தாதாசாரியர்களின் மேல் கீழ்க்கண்டே தொடுக்கப்பட்ட விவரம்

6. தேவராஜசாமி தேவஸ்தானத்தில் சிவசாயம் வகதேவராக தர்மகர்த்தரு பதவியை வஹித்து வந்த தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்கன் தர்ம பரிபாலனங்களை ஒருங்குபாடாகச் செய்து வந்திலையென்றும் அவர்களை வினக்கி சிவசாயம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் கமார் கீழ் வருஷங்களுக்கு முன் விவவஹாரம் (ஸ்கீம்ஸ்கீம்) ஆரம்பவாசித்து. இந்த ஸ்கீம்ஸ்கீம் போட்ட வர்கள் ஷி. தேவஸ்தானத்தில் வளக்கிய பரக்கன் பலர் வன்னும் தென்க்கையார்களை முக்கியமாக நின்றார்கள். அப்போது தேவஸ்தான நிர்வாஹம் ஒரு ரிசீவ் மூலமாக நடந்துவந்தது. அல்ல புகழ்பெற்ற தொணுக்குளம் சாமாதுஜாசார்யரோட்பலகே அப்போது பல வருஷங்கள் நிர்வாஹயிருந்தவர். அந்த ஸ்கீம் விவாஜ்ஜியம் சென்னை ஹைகோர்ட்டாசாரிகளால் ஒருவாறு முடிவு செய்யப்பட்டது. தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் ஐந்து பேர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு வருஷத்தில் ஒவ்வொருவர் எக்ஸீக்யூடிவ் டிசஸ்டிக்யாக இருந்து அதிகாரம் செலுத்தி வரவேண்டியதென்றும், இவர்கள் அநீதியாக நடந்து கொண்டால் அதைப் பரிசீலனை செய்து சிவசாயம் செலுத்துவதற்காக அவர்களுக்கு மேல் ஒரு ட்ரஸ்டு போட்டு இருக்கவேண்டியதென்றும், அந்த ட்ரஸ்டு போட்டால் ஒரு தென்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர், (தாதாசார்யரல்லாத) ஒரு வடக்கலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர், ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் ஆக மூவர் அதிகாரிகளாக இருந்து தணிக்கை செய்யவேண்டியதென்றும்; அவரியம் நேருங்காலங்களில் இந்த ஸ்கீமை யாறுதல் (மாடிபிகேஷன்) செய்யலாமென்றும் முடிக்கப்பட்டது. அவ்விதமே கமார் இருபது வருஷகாலம் நடந்து வந்தது. அறிதும் தரும நிர்வாஹங்கள் மிகவும் சீர்கேடாகவேயிருந்ததனும் ஸ்கீம் மாடிபிகேஷன் செய்யப்படவேண்டுமென்று மறுபடியும் தென்கலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களால் விவாஜ்ஜியம் தொடுக்கப்பட்டது. அப்போது ஐந்தாறு வருஷகாலம் ஷி. தாதாசார்ய வம்சஸ்த தர்மகர்த்தாக்கன் வினக்கப்பட்டு ஸ்மார்த்த ப்ராஹ்மணரொருவர் ரெலீவராக ஜில்லா கோர்ட்டாசால் சிவமிக்கப் பெற்று தேவஸ்தான பரிபாலனம் நடந்து வந்தது. அந்த விவவஹாரமானது விசேஷபலனைப் பெறுவியாமலே முடிந்திட்டதனும் மறுபடியும் ஷி. தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களே ஐந்து பேர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்துவர கேர்ந்தது. வாதிகளான தென்க்கையார்களால் சென்னை ஹைகோர்ட்டிடில் அப்பில் செய்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது. அந்த அப்பில் 17-1-1941 தேதியில் களம் ஐட்ஜ் வார்ட்ஸ்வொர்த் துணரவர்களாலும் ப்ராஹ்மண ஸ்ரீ. களம் ஐட்ஜ் பதஞ்சலிசால்நிர்வாஹர்களாலும் பரிஸ்காரமாக முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முடிவின் வாராசங்களை மேலே வினக்கிக் காட்டுகிறேன். (இடையில்)

தாதாசாரியர்களுக்குப் பரம்பரை மிகக் கிடையாதென்று முடிந்ததும், நற்காணுள்ள பரிஸ்திதியும்

7. ஷி. தாதாசாரியர்களுக்குண்டான இந்த தர்மகர்த்தருத்தவஹக்கானது பரம்பரை மிராசா? அன்று? என்கிற ஒரு விவாஜ்ஜியமும் தனிப்பட நடந்தது. பரம்பரை மிராசதான் என்று முன்னம் ஜில்லாகோர்ட்டில் முடிந்திருந்தது. அதன் பேரில் தென்க்கையார் ஹை



கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்துகொள்ள, பரம்பரை மிராக அல்ல என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுக் கீழ்க் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு வலிதாக மறுக்கப்பட்டது.

கடைசியான முடிவு என்னவென்றால் “ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் (ஸ்மார்த்தர் அல்லது மாத்தவர்)ஸ்ர்வாதிகார ஸம்பந்தமான மேனேஜிங் டிரஸ்டியாக நூறு ரூபாய் சம்பளத்தில் நியமிக்கப்படவேண்டும். தேவஸ்தான ஸம்பந்தமான லௌகிக ஸ்வாதிகார அடிகாரங்களும் அவரொருவர்க்கே அதினம். தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் கீழன்னை வகுப்பிலும் மேலன்னை வகுப்பிலுமாக இரண்டு பேர்கள் ஒருவிதமான அதிகாரமுடின் நிமித்தே காமமாந்தரமான (ஹானாரி) டிரஸ்டிகளாக இருக்கவேண்டியது. மேனேஜிங் டிரஸ்டியின் கடவாடிக்கைகளில் மீது தணிக்கை பார்க்கவேண்டிய அதிகாரம் முழுவதும் ரிஸிஜியஸ் எண்டோமெண்டு போர்டைச் சேர்த்தது. ஷெ. ஸ்கீம் கேஸ் அப்பீல் வாதிகளான ஸ்ரீ கரஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரியர் ஆடியே அடியேன் முதலான ஏழு தென்கலைவர்களுக்கு கோர்ட்டு காஸ்டு சுமார் ரூ. 450 வரையில் தேவஸ்தானத்திலிருந்து செலுத்தவேண்டியது” என்பது தீர்ப்பின் ஸாராம்சம். இது இப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டது. ஷெ. தீர்ப்பை கோர்ட்டார் வெளியிட்டவனவின் அப்போது தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்து வந்த தாதாசாரியர்கள் “காளது வைகாசி மாதத்தில் கடைபெற வேண்டிய ப்ராஹ்மணஸ்தனம் வரையில் காங்களை யிருந்து அநுபவித்துவிட்டு உடனே விளகிப் போய் விடுகிறோம்: கோர்ட்டார் தயவு செய்து அந்தப் படிக்கு உத்தரவு அளிக்கவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதைக் கோர்ட்டார் நிறுத்தும் அநுமதிக்கவில்லை. “காளது மார்ச்சு மாதம் 17உக்குள் இந்த ஆர்டர் ஆசாரத்திற்கு வரவேண்டியது அவசியம்” என்று முடிவு செய்திட்டார்கள். அப்படியே அன்று முதலாகவே ஆசாரத்திற்கு வந்து விட்டது. ஸ்கீம் கேஸ் ஓய்ந்தபடியிலும், இன்னமுமுன்னது.

மணவாளமாமுனிகள்விடத்து நிஷ்காரணமாச்சரியத்தினால் தாதாசாரியர்களடைந்த பங்கங்கள்

8. ஆதியில் தாதாசார்ய வம்சத்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பெருமைகளெல்லாம் மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் பக்தி ஸம்பத்தினாலேயே என்பது பிஷ்டபேஷணம். என்னைக்கு இவர்கள் மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் பகைகொண்டு கடக்க ஆரம்பித்தார்களோ அவ்நைற்கே இவர்களுடைய ஸ்ரீ ஷையிக்கத் தொடங்கிற்று. ஸ்ரீ பெரும்புதூர் எம்பெருமானார் ஸர்வீதியில் இவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! கரஞ்சி ஷேத்திரத்து ஸகல தேவாலயங்களிலும் எப்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! அத்தோ! எல்லா மழிந்தன. இதற்கு என்னகாரணமென்பது இவர்களுக்குத் தெரியாமலா இருக்கிறது? எல்லாம் நிகர்டுகளி வன்றோவறிகளினங்குன்றது. இதர என்னிதிகளில் இவர்களுக்கு தர்மகர்த்த லுக்கு இவ்லாமல் போனாலும் ஸ்ரீவைசேகரதயாபாத்ரம் தொடங்கி அதற்கு மரியாதையாக முதல் தீர்த்தமடுபவிக்கிறமிராக இருந்தது. தொடங்குவதில் விபரீதம் செய்து மரியாதைகளை இழந்தார்கள். அதற்குப் பரிகரினைய பண்ணமாட்டாமல் தங்களுக்கு தர்மகர்த்த லோதாவுள்ள இந்த தேவஸ்தானத்தில் தென்கலைவர்களுடைய தீர்த்தமரியாதைகளை யெல்லாம் நிறுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு தீர்த்தகாரரும் விவாஜ்ஜியமாடி ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள். தென்கலைவான சாத்துப்படி மிராகதாரரை விளக்கினார்கள்; அவரும் விவாஜ்ஜியமாடி ஸ்தாபித் துக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் பல பல. வடகலை நாமம் போட்டுக்கொண்டாந்தான் உங்கள் மிராககளையதுபவிக்கலாமென்று சிலமிராகதாரர்களைநிர்ப்பத்தித்தார்கள்; அதற்கு முதலியார்கள் கணக்குப் பிள்ளைகள் முதலானார் சிலர் இசைத்தார்கள். ஆழ்வார் ஸன்னிதிகாரனையும் இப்படி நிர்ப்பத்தித்தார்கள்; இசையாமற்போகவே பட்டம் பகவில் பகற் கொள்ளைக்காரர்களைப்போல் வாயில் துணியை யடைத்து நுயிர்ஸைகளைப் பண்ணி மூன்று கோர்ட்டுவரை இதற்காக விவாஜ்ஜியம் கடத்து வரசாமகோசரமாக பங்கமடைந்தார்கள். இப்ப டிப்பட்ட தப்பு விவாஜ்ஜியங்களை அகாலச்வகமாகக் கிளப்பி அவற்றுக்குச் செலவுசெய்ய தேவஸ்தானப் பணம் அப்போது இவர்களுக்கு எவ்விதமானவயிருந்தாடியால் அந்தப் பணத் திற்கு இப்படிப்பட்ட விசியோகங்களே செய்துவந்தார்கள்.



கி. பி. 1842ல் தர்மகர்த்தம் பெற்ற தாதாசாரியர்கள் அடைந்த பராஜய பரம்பரைகள்

9. இன்னமும் கேண்மின்; 1842-ஆம் வருஷத்தில் தாதாசாரியர்கள் இந்த தேவஸ்தான நிரவாஹத்தை ஒப்புக்கொண்டபின் இரண்டு மூன்று வருஷகாலம் ஸாத்விகர்களாயிருந்தார்கள் போலும், பிறகு முதற்காலம் ஆழ்வார்களின் ஸன்னிதிகளை யெல்லாம் பாழ்படுத்தியது. அதற்கடுத்து காலம் கம்பாழ்வார் ஸன்னிதிக்காரர்களோடு விவாஜ்ஜியம் தொடங்கியது. [அது 1850-ஆம் வருஷத்தின்.] அதுதான் தாதாசாரியர்கள் ஆரம்பித்த முதல் முதலான விவாஜ்ஜியம். "ஆழ்வாரைத் தொட்டுத் திருவாராதனம் செய்ய உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை; நீங்கள் யெழும் பரிசாரகர்களே யொழிய அச்சகர்களில்; தேவஸ்தான அச்சகர்களே அங்கும் புளைய செய்யவேண்டுமே" என்று விவாஜ்ஜியம் தொடங்கி ஆழ்வார் ஸன்னிதி திட்டங்களை யெல்லாம் சிறுத்தி மூன்று கோர்ட்டு வரை நீண்டகாலம் வழக்காடித் தோல்வியடைந்து சின்னர்கள், பிறகு பல வருஷங்கள் கழித்து, அந்த ஆழ்வார் ஸன்னிதிக்காரர்களுள் ஒருவரான (Late) திருமணி சாகவாசாரியரென்பவரை வதம் செய்வதாகவும் துணித்து, யானைக்கு மதம் பிடித்திருப்பதாக ஒரு பொய்யான ப்ரஸாதத்தைக் கின்பி இரண்டு கோபுர வாசற்கதவுகளையும் பாக்கேயே அடைத்து, அந்த சாகவாசாரியர் ஆழ்வாருக்குக் காலைத் திருவாராதனம் செய்துகொண்டிருக்கையில் அவரை வெளியில் தள்ளிக் கைகாக்களைக் கட்டி, வாயிலும் துணியை ஈடைத்து ஆழ்வார் மதுரகனிகள் காத முனிகள் மூலையையும் திருமலைமேல் கொண்டு சேர்த்துத் திருமணை மாத்துவதாக இருக்கையில் போலீஸ் ப்ரூக்தம் நூற்றுக்கணக்காக மலைமேல் வந்து சேர்த்து பிறகு கிரீடின்ஸ் கோர்ட்டுகளிலும் லேவீஸ் கோர்ட்டுகளிலும் நடந்த நடவடிக்கைகள் பரத சாமாஹுதிக்களைப் போலே அச்சாடி யிருக்கின்றனவென்பதை உலகமறியும். இவற்றில் இவர்களுக்கு சேர்த்த பராஜயங்கள் பெச்சுக்கு சிலமன்று.

பெருங்கட்டுர் குமாரதாதாசாரியரின் அநர்க்கணச் செயலின் பண்

10. இந்த தேவஸ்தானத்தில் அனேக வருஷகாலம் எகதேசமாக தர்மகர்த்தம் பார்த்து வந்த தாதாசாரிய குடும்பஸ்தர்கள் அதிகாரத்திலிருந்து அறவே நீக்கப்பட்டது எதற்கோர்ட்டு அதிகாரிகளாலென்று உலகம் கினைத்திருக்கிறது; காலும் அவ்விதமாகவே எழுதினோம். ஆனால் உன்னபடி சொல்லுமளவில், மணவாளமாமுனிகள் கீத்கலைத்தாரென்பது ஸத்யம். "யதகந்தரம் யத்பலாதி தத் தஸ்ய காரணம்" என்று சாந்த்ரஜ்ஞர்கள் கூறுவார்கள். அதன்படி பார்த்தால் நாம் தெரிவிக்கின்ற உண்மை ஒவ்வொருவருடைய வுள்ளத்திலும் நன்கு பதியும். இவர்கள் தம் கர்த்து பதவியிலிருந்து விலக்கப்படுவதற்கு கெடுக்கின் மூன்னுட்களில் நடந்த இவர்களது நடத்தைகளைச் சுருக்கமாக சிலப்பிப்போர், உலகமறித்தவற்றையே இப்போது நினைப்பூட்டுகிறோமத்தனை. கனம் வடைசேர்ட்டு ஜட்ஜ் (Late) ஸ்ரீ. ஸுந்தரவையரவர்கள் ஒரு வருஷத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் ஏதோ காரணமாகக் காஞ்சிபுரம் வந்திருந்து அன்றிரவு 7-மணிக்குத் தேவப்பெருமானை வேளிக்கவந்திருந்தார். உபயகடையாரும் அவரை வரவேற்று உபசாரங்கள் செய்து பெருமான் தாயர் வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வித்தார்கள். அவரும் ஆனந்தமாக ஸேவித்துத் திருப்புகையில், அப்போது மணவாள மாமுனிகளுந்ஸையும் நடந்து கொண்டிருந்தபடியால் வெளிப்புறப்பாட்டுக்காக அதிர்வெடிபோட, அதுகேட்ட ஜட்ஜ் அவர்கள் என்ன விசேஷமிப்போது? என்று கேட்க, மணவாள மாமுனிகளுந்ஸையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது; வெளியில் பத்தனில் பத்தியுலாத்தப் புறப்பாடு ஆரம்பமாகிறது; அதற்காக அதிர்வெடி" என்று சொல்லிவிட்டு "தாங்களும் அங்கே ஐந்து சிறிஷம் விறையம் செய்தால் நன்றாயிருக்கும்" என்று தென்கலைத்தலைவர்கள் சொல்ல, அவரும் "அதற்கென்ன? அவசியம் வருமிறேன்" என்று சொல்லி பெருந்திரனான மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி பக்கமாகத் திரும்பினவாறே அப்போது தேவஸ்தானத்தில் தர்மகர்த்தாவாயிருந்த பெருங்கட்டுர் குமாரதாதாசாரியரென்பவர் அப்பெருங் கூட்டத்தைத் தள்ளிக்கொண்டு முன்னே ஓடிவந்து ஸத்யோவைதவ்யமடைத்தவனைப்போல் சரேலென்று சீவத்தில் விழுந்து வாயிலும்



வயிற்றிலுமடித்துக்கொண்டு “ஐயோ! தங்களை சாஷிபெருவதற்கென்றே இன்று புதிதாக இந்த புறப்பாட்டை ஆரம்பிக்கின்றார்கள். நீங்கள் அங்கே செல்லும் பிரேதங்கள் விழுகிற வேடிக்கையைத்தான் பார்க்கவேண்டும்” என்று கத்தினார். இடது அவர்கள் திசைத்துப் போய் உடனே திரும்பிப்போய்விட்டார். அந்த குமாரதாதாசாரியருடைய சாதுர்யத்தை வடகடையார்கள் மிகவும் மெச்சி உடனே அவரைத் தேவப்பெருமானிடம் கொண்டுபோய் மாலை மரியாதைகள் செய்வித்து பேஷ்! பேஷ்! என்று குணமடித்தார்கள். பிறகு அந்த குமாரதாதாசாரியருக்கு நேர்ந்த கதியைக்கேளுங்கள். இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள்ளே உடலெல்லாம் புழுத்து நடமாட்டமற்றிருந்து தன்பக்கதுள் துவண்டு இப்படி நாடித்து வருஷம் யாதனைகள் பட்டு, சரமகாலத்திலே வேஷ்டியால் ஏணிகட்டி அதிலே தங்களைக் கொண்டுபோய் திருமகையிலே பெசுவ பெருமானைத் தாம் வேலிக்கும்படி செய்க்கவேண்டுமென்று சிலரை வேண்டிக்கொண்டு அப்படியே ஏணியிலே தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டு, திருமகையிலே செவித்துத் திரும்புகையில் ஆழ்வார் திருவிதிவையாக அந்த ஏணியைக்கொண்டு போகச்சொல்லி மணவாள மாமுனிகள் என்னிதிலாசனில் வந்தவாறே அங்கு இறக்கச்சொல்லி “ஸ்வாமிந்! மூன்று திருப்புட் குழி ஸ்காமியின் அபசாரங்களை ஷமித்தருளினதுபோல அடி யெனுடைய அபசாரங்களையும் ஷமித்தருளவேண்டும்” என்று கதறிக்கதறிக் கத்திக்கத்தி யழுது க்ருஹம் வந்துசேர்ந்து அன்று மாலைப் பரமோகம் சென்று சேர்த்தாரென்பது ஐகத் ப்ரஸீத்தம். [இங்கே திருப்புட் குழி ஸ்காமிப்ரஸ்தாவம் வந்திருக்கிறது; அந்த விஷயம் மேலே விளங்கும்.]

### மேல்பாக்கம் குமாரதாதாசாரியர் ஈழநிலம்

11. மேல்பாக்கம் குமாரதாதாசாரியாரென்பவர் ஸ்கம்பகாவம் தர்மகர்த்த நடனமாடினார் பதவிக்கு வந்தவுடனே தென்கடையார்களை வரவழைத்து “உங்களில் நானாயிர அந்நாபகர்கள் எத்தனை பேர்கள்? சில பெளகம் தெரிந்த அந்நாபகர்கள் எத்தனை பேர்கள்? எல்லாம் விலே வாரியாக எழுதிக் கொடுத்துவிட்டே கைங்கர்யம் பார்க்கவேண்டும்” என்று சில அட்டறாஸங் கள் செவ்தார். அடுத்த வாரத்தில் கைங்கர்த்தாபிப்ரஸ்தாவாக, அன்று அந்த குமாரதாதா சார் புராணம் வாசிப்பதாக வந்து பரிபட்டங்கட்டிக்கொண்டு கோலப்படி பக்கத்திலேயே போலீஸ் பந்தோபஸ்தூடன் பகல் 12 மணி வரை நாதந்திரையும் கேக்கி விழித்திருந்து பரி பட்டத்தைத் தாமே களைத்து கொடுத்துவிட்டு விடுசேர்ந்து ப்ரஸ்தி பதவிக்கு ராஜிராஜா கொடுத்துவிட்டு அன்றிரவே சென்னைமாகக் கொச்சி சேர்ந்து காளடைவில் அங்கிருந்தே பெரியபரஞ்சோதி புக்கார்.

### சாமா திருமலை தாதாசாரியர் பிரபாவம்

12. சாமா திருமலை தாதாசாரியாரென்பவர் மணவாள மாமுனிகளையும் அவசடியார்களையும் வாசாமகோசாமாக வித்தித்து சிவசன பூஷணச் சிர்கேடு என்று சில அபத்த பஞ்சாங்கங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதே ஸமயத்தில் தர்மகர்த்த பதவிக்கும் பிரபல முயற்சி செய்து நிற்க, “இந்த ஸ்தானத்திற்கு இவர் வந்தால் கோவிலே குட்டிக்கொள்கவேண்டும்” என்று தாயாநிகளே வெளிப்படைவாகவந்து ஆலோசிக்கும்படியாகி அந்த பதவி கிடைக்காததோடு பலவகைப்பட்ட பங்கங்களையடைந்து பரிதாபிக்களை வெவ்வி முடித்தார்.

### பூந்தி தாதாசாரியர் மேன்மை

13. பூந்தி தாதாசாரியென்பவர் சில நாட்கள் தர்மகர்த்தக் கத்தாடினார்; அப்போது அவர் சாவுநீட்டுடனே மணவாள மாமுனிகள் என்னிதிலிலேவந்து, மாமுனிகளின் திருமுற்றப் பந்தல் பத்தியுலாத்தல் ஸமயத்தில் தன்வடப்பீடித்துத் தன்னிச் சில அதர்க்கண சேஷ்டைகள் செய்ய “தெய்வம் நின்றுகொள்ளும்” என்கிற பழமொழியும் பழதாகி அடுத்த காளிலேயே அவர் “வானோ மறிகுடலோ மாருதமோ திவ்யமோ கானோ கொருக்கிறது” என்ன வேண்டும் படியான சோசனியஸ்திதிகளை உடைத்த சரிதைகளை ஒருவரும் மறந்திருக்க முடியாது.



## சோணன் தாதாசாரியின் சிறப்பு

14. சோணன் தாதாசாரிய ரென் பலரும் சிலகாலம் தாமதத்த ட்குத்த மாடினார். ஒரு வருஷம் வைசாகோத்ஸவத்தில் த்வாதசாராதனத்தினன்று திருவாய்மொழி மெளவீத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருமானுக்கு அவங்காரமாகி த்வாதசாராதனம் கடைபெறவேணும். திருத்திரை சேர்த்திருக்கிறது. "இன்று த்வாதசாராதனமும் கிடையாது. த்வாதசாராதனமும் கிடையாது; பெருமானைக் கண்ணாடியளையிலேயேயிட்டுக் கதவைப்பூட்டும்" என்று மணியகாரருக்கும் அர்ச்சகபரிசாரகர்களுக்கும் கட்டளையிட்டார் ஷே சோணன் தாமதமூர்த்தா. பெருமான் உன்னே போய்ச் சேர்த்துவிட்டார். பிறகு டடத்த விபாஜ்ஜியத்தில் 200 ரூ. (இருநூறு) அபராதம் செலுத்தவேணும்மென்றும் இதை தேவஸ்தானப்பணத்திலிருந்து செலுத்தாமல் கைவிட்டுக் கட்டவேணும் மென்றும் கட்டளையாயிற்று. பிஷாடனம்பண்ணிக் கட்டிவிட்டு விடுகிறார். இந்த தாதாசாரியரே மணவாள மாமுனிகள் ஸன்னிதியில் பத்தல் போடுவதை ஆஷேபித்தும் பலவாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை தேவஸ்தானத்திலிருந்து அபியாயச் செலவு செய்து மூன்று கோர்ட்டுவரை வழக்காடித் தோற்றொழிந்தார். இவைமெல்லாம் நான் கேராக அதுபவித்தவை. இங்ஙனே பல.

இந்த தாதாசாரியர்கள் தேவஸ்தானப்பணத்தை இவ்விதமாக அபியாயச் செலவுகள் செய்ததைக் கண்கொண்டால், உண்மையில் இந்த தேவஸ்தானப்போல் இரண்டு மூன்று தேவாலயங்கள் கட்டுவதற்குப் போதுமான பணம் செலவாகியிருக்குமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. பலர்க்கேர சிலர்க்கேர பாபப்ராகதத்தாலே பெற்றதாயினிடத்திலேயே நிஷ்கரணமான பகையுண்டாவது போல, இவர்களுக்கு மணவாள மாமுனிகளிடத்திலே பகை தோன்றியதுதான் ஆச்சரியம். மாமுனிகளில் உதனவத் திருமெனியைக் களவாடிப் பொற்றாமரையிலே பலகாலம் எழுத்தருளப்பண்ணிவைத்த மஹாநுபாவர்கள் இவர்கள். இந்த தேவாலயத்தில் அகத்த புஷ்கரினையொன்றே புஷ்யதீர்த்தமென்றும், பின்புறத்திலிருக்கிற பொற்றாமரைக்குளம் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னம் தோண்டப்பட்டதாயினாலே அது ஸாதாரண தடாகமென்றும் எண்ணியிருந்தோம். அதையும் புஷ்ய தீர்த்தமாக ஒரு அட்லகேட் எழுதியிருப்பது ஏதனாலென்று ஆலோசித்தோம். தன்னுடைய ஆசார்வ குடும்பம் மணவாள மாமுனிகளைப் பலகாலம் இந்த தடாகத்திலே எழுத்தருளப் பண்ணிவைத்ததனால் இதைபுஷ்ய தீர்த்தமாகப் பரிசுணம் செய்தாரென்று தத்துவமுணர்ந்தோம்.

## திருப்புட் குழியப்பாண்டியின் பிரபாவம்

15. இவர்களில் தலைவராக எழுத்தருளியிருந்த திருப்புட் குழியப்பாண்டியாரை இப்படிப் பட்ட அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களுக்குப் ப்ரவீர்த்தகராக விளக்கிறார்களோம். த்வாலயத்தில் சென்று "இந்த தேவஸ்தானத்தில் மணவாள மாமுனிகள் மூலவீரதனம் மாத்திர மூண்டேயல்லது உதனவ விக்ரதனம் கிடையாதென்று அகோரப்ரமாணம் பண்ணுவேன்" என்று அதிகாரிகள் மூன்னிகையில் காற்காலியில் வீற்றிருந்து திருவாய்மொழித் தருளினார்கள். பெரும்புணுகரிவரென்று அதிகாரிகளால் அறியப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய க்ருஹம் திரும்பின மஹான் அவர். அகோரப்ரமானுசாரியரென்றே விருது பெற்றிருந்தார். மணவாள மாமுனிகள் விஜயநாயகம் த்வாலயத்திலிருந்து யதாஸ்தானமெழுத்தருளின பின்பு இந்த திருப்புட் குழி ஸ்வாமி [விவேகியாகையாலே] மாமுனிகளின் ஸன்னிதிக்குவந்து ஸங்க்ருதப்ரணாமமென்று சொல்லிக்கொண்டு பன்னிரண்டுமுறை கமன்கரித்து புஷ்ய புஷ்ய ஆயித்தருள வேணும்மென்று அஞ்ஞலிமுத்தராயுடன் விஜ்ஞாபித்து மீண்டனராம்.

## குக்கியமான விஜ்ஞாபனங்கள்

16. ப்ரக்ருத விஷயத்தை சிகமணம் செய்கிறோம். தேவப்பெருமான் ஸன்னிதியை ஆண்டு வந்த பழைய டிசாஸ்டிகள் ஷே ஸன்னிதியில் மணவாள மாமுனிகளுக்கும் மற்றுமுள்ள ஆழ்



வாராசாரியர்களுக்கும் இவ்வுத்தர வேடுகள் உண்ணக்கூடாதவை யாயினும் அரசதமும்  
 போன்றது அல்ல. என அதற்குக்கள் முன் அரசு வெளியிட்டு அதன் மூலம் போட்டிருக்காது  
 களினும் ஏதற்குக்களினும் அல்ல. என அதற்குக்கள் முன் அரசு வெளியிட்டு அதன் மூலம் போட்டிருக்காது  
 தேவன் தானதனும் சூலிய ண்டிதன்களினும் தன தன அங்கதரம் அதற்குக்கள் முன் அரசு  
 யாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். 1-3-41-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-10

[illegible][illegible]

M R K., R. V. உதவி இயக்குநர் M A. B. I. உதவி இயக்குநர் இரவு உதவி இயக்குநர்

(சொல்லாங்கு வம் மர ஆத மொந்பெயர்ப்பு )

[illegible]



4. 5. 17. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 83

தேவராஜஸ்வாமி சன்னதிபிலுள்ள தென்கலை பாதபஸ்துகள் விஷயம்.

In the High Court of Madras

A. S. No- 212 of 1909

JUDGMENT 24-4-1912

by Hon'ble Mr. Justice Abdur Rahim &

21                      Sundara Iyer.

உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இது ஒரு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உண்மை.

\* உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இது ஒரு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உண்மை.

இதன்மேல், உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இது ஒரு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உண்மை.







Manavalanalam in the precinct of the temple as well as the name of Natharunni, ... The Thengalai as the right to a portion of the temple offices. Many of the Nambiar and the Thengalai have also the right of Advaitan and Thengalai as well to the name of Maji Dharmakarta. All these have led to constant disputes and litigation between the communities and it is explained with reason that the fact that all the trustees are Vadagalais has tended to increase the vindication of the right of the Thengalais and the Thengalai office holders.

It is also urged that the Thathar or Dharmakarta have repeatedly attempted to introduce innovations contrary to the interest of the Thengalais. They attempted to introduce an idol of Thathar but the attempt failed.

We have therefore considered it desirable, in appointing a Board of Revision, to provide that one of the members of the Board shall be a Thengalai gentleman not holding any office in the temple."

## EXHIBIT D

(dated 23-2-1799)

To the Agent (Tamil) of the Vadagalais.

I understand that in the temple of Vadagalais, the name of Deva-kala Pagada, the prayer, "Kamunadavapatri" is recited for many a year which was never before, and it is contrary to the regulations of the temple. It is therefore very proper that it should be corrected. You are therefore requested to issue an order to the prayer, "Kamunadavapatri" to be recited for many a year of the name of the temple, "Kamunadavapatri" is recited for many a year, and further, having given the temple the name of the temple, the temple should be named from the name of the temple and the name of the temple.

Poonamallee,  
23rd Feb. of Fash 1208.

(Signed) JOHN HODGSON,  
Collector

இந்தியாவில் உள்ள பண்டிதர்கள் அவர்கள் காலம் 1208-ம் ஆண்டு  
சுரையுதல் முதல் பண்டிதர்கள் அவர்கள் காலம் 1208-ம் ஆண்டு  
தமிழன் சொன்னாது பண்டிதர்கள் அவர்கள் காலம் 1208-ம் ஆண்டு  
தமிழன் சொன்னாது பண்டிதர்கள் அவர்கள் காலம் 1208-ம் ஆண்டு

Exhibit E. ... (Elw Greenway)  
10-1-1801ல் காப்பப்படுத்தியிருக்கிறார்.

## EXHIBIT G

(dated 19-2-1800)

To Mr. CAZIRET

Kararnama executed by Tathar, etc. in the Sannidi (temple) of Sri Devara, a Swami. Only "Kamunadavapatri" is usually recited, but "Kamunadavapatri" was never recited. We were sent for and asked about the Vadagalais people having recited "Kamunadavapatri" yesterday. In respect thereof (we say that neither we, nor our Gumasht nor any person) under our orders recited it, nor did we hear them recite it nor did we see. No such act contrary to custom will be hereafter done by us or by our Gumasht. If we so act in opposition to custom, we











## THE KANCHIPURAM DEVARAJASWAMI TEMPLE AND THE TATACHARIS.

---

An article under the heading 'Sri Lakshmi-kumari Tatataswami', written by Sri R. Varada Tatachari, is published in the *The Hindu*, dated 29-11-1964. As it is full of incorrect and misleading statements, which go against well-established judicial records, we shall now try to acquaint the general public with the actual state of affairs, as proved by unquestionable documents.

1. The birth-place of Tata Desika is a village named "Yelur"; as is established in many records, and by his surname "Yelur Desika" which is found in an agreement executed in the year 1711. So it is wrong to say Kumbhikernam, his birth-place. To say that the name SATHAMARSIVANA was changed to NAMMALWAR is against established facts. Narayana has never made such a statement, anywhere. So is the statement, that Thiruvalluvar, son of Pillai was the son of Sri Thirumalai Nambal. Sri Vedaacharya has clearly mentioned in his Guruparamparasara, that Sri Thirumalai Nambal had no male issue, and no male issue. So Pillai has no connection with Thirumalai Nambal. Sri Ranganatha directed Pillai to write a short gloss on the Tiruvalluvar, but he did not say that he bestowed on the latter, the sole right to expound the Tiruvalluvar, or Sri Bhashya. No biographer of Sri Vedaacharya Desika has mentioned of any such person, such as Thirumalai Steeniyaswami, as the chief disciple of Desika. The statement that the trusteeship of Sri Desikaraj Swamy Temple was conferred upon him by Sri Desika, is a mere fiction, as there is no record to prove it. In fact, the Thathachari family acquired management of the temple just after 1840. The hundred-pillared Mantipam bears Thakkar Namams from the foundation to the top, and so, it cannot have been constructed by a Vaishnavite. To say that a temple for Sri Rama was built at Iyengur-Kulam is the most ridiculous thing that exists there. There is but a Hanuman temple. To say that he provided all the costly jewels for Sri Devraj is also false, because the majority of the more important jewels were made by Atan-Jeevar, Angin Marudai, Jeyar Vakkataari Swami, Karana. P.B. Ananthacharya Swami etc. and are even today bearing the names. These are some of the glaring truths expressed in the said article.

2. Now we shall give a picture of the origin of the connection of the Thathacharis, with this temple, as established by unimpeachable records. It would appear that in the beginning, the management of the temple was in the hands of the "STHALATTIARS", comprising of the Archakas, Paricharakas, Swayampaki, Mudaliars, Kanakapria, etc., but not the Thathacharis. But during the times of the Mohammedan invasion, the temple was closed and the "Uthsava



Vigraha" taken away from the place. It was one Athan Jeer, a Tenkalai Sanyasi, who, with the help of his disciple, Lala Todurmaji, brought the vigraha back from "Udayarpalayam", and got it consecrated. In return for this yeoman service the Sthalattars, referred to above, conferred the right of management of the temple upon Todurmaji, who transferred it to his Guru, Athan Jeer. The latter and the successive generations managed it well, for a long time. In 1711, Sri Lakshmi Kumara Thathachari was allowed to receive the "Agra thambalam", i.e. he was made the first "Theerthakara", because he was a learned person and Raywara of the Vijayanagaram royal family, and certain benefits to the temple, were expected of him. But he had to execute an agreement to the said Jeer, affirming that he would honour the Tenkalai Moolai, and venerate the great Tenkalai Acharya, Sr. Vallabha Muni by reciting his muthra "Sr. Salesadavapatram" not only in the temple but also in his own private house and those of the temple servants. The Thathachar was only made the first Tharthakar and not the trustee, which office, was still vested in the Jeer. Even at that time, there were several other Tharthakars exclusively of Tenkalais, who held those rights from several centuries ago. It would appear that at some later date, the management came to the hands of the Government, who handed it over, in 1842 to one Tharthakari who was a learned man of status and of course, the first Tharthakar. Thus, the management came to the hands of and was in the possession of the Thathacharis for 65 years, until a scheme suit was filed in the court against them in 1917 and a receiver was appointed. There have been many changes in the scheme later on and the present position is that a non-Sri Vaishnava Brahmin is appointed as an executive trustee and two Thathacharis as honorary trustees.

3. It is funny indeed, to hear the writer speaking in glowing terms about the greatness of Alvars, Prabandams, Ubhaya-vedanta and so on, while, in his heart of hearts, he and his people have the greatest contempt for all these. Here is the proof for the same. This same writer, Sr. R. Varatha Thathachari, filed a written statement in O. S. No. 17 of 1945 before the Sub Judge of Chingleput, in which he stated - "These Tamil prabandams, being primarily intended only for non-brahmins and females who are not familiar with Sanskrit Vedas, the Vadakalai Thathachariars parted with their right to Tamil Prabandam office, in favour of one Athan Jeer, a Tenkalai great man." This statement needs no explanation. Commenting upon it Mr. Shamshudeen, sub judge, writes in his judgement, "This statement by the parties to the suit, who support the plaintiff in the recent times, would show the contempt, in which they hold prabandams in Tamil—One is struck by the unique claim of the Vadakalais to recite Tamil Prabandam." While, in their hearts of hearts, they thus despise the Alvars and their "Divya prabandas", they are second to none in shouting, at the top of their voice, that the Alvars and their prabandams are very great and sacred!



4. At the Kancheepuram temple, the Thathacharis have discredited the Alvars and their prabandams in the most savage manner. They stopped their poojas, monthly and annual festivals and even the famous "Adhyayana utsavam" of the Lord, just because, they did not like to honour the Alvars. The criterion, which distinguishes a Srivishnavite temple from others, is the celebration of these Uthsavams but the Thathacharis cared not a jot for it, all because, they despised the Alvars. Some fortyfive years ago when, during the "Irayadippuram" (Birthday of Andal), festival, Sri Periyalvar was honoured with Parivattam, etc., one Payakannu Thathachari, who was trustee at that time, forcibly prevented the honour, because, a few days before, he had filed a statement in the court, stating, "In this temple no Utsavam is ever held for any Alvar, and no honours are ever done to any of them". Similarly he discredited Thiruppanalvar, on another occasion. Another trustee, Sr Sonam Thathachari, once stopped the Dwadasaradhanam of the Lord during the Brahmotsavam just because Thiruvaimol of Nammalvar was going to be sung at that time! Thousands had gathered eagerly awaiting to witness the great Utsavam. But the said trustee, quite unexpectedly, ordered the Archakas, through the Manivakar, to take the Lord to the Kannadi Aru and cancel the Dwadasaradhanam, an integral part of the Brahmotsavam. For this, he was ordered to pay a fine of Rupees two hundred out of his pocket and had actually to beg in the streets, to procure the sum.

5. We now publish an extract from the agreement of 1711 mentioned in para 1, which has been filed as exhibit A in A. S. No. 172 of 1910.

### "Sreemathe Ramanujaya namaha"

Odambidikka agreement executed on the 18th day of Chitrai Month of the current Khara year, being the 163rd year of Swasti Sri Vayabhadraya Sali Vahana Sakam and 482 of the Kaliyuga and 24th after Prabhuva, to Srmat veda marga pratishthana Acharyabhai. Athin Thirusenkita Raminaji Jeeyangar, Sakali Sri Karyadharmadhikari of the Sannidhi of Sri Divaraiswami of Kunchi ... by Srmat Yeterambath Lakshmi Kumari Thirumala Thathachariyulu, in the presence of Maharaja Ravarayala Thondaimu Srinivasa dasagars to the following effect. We shall, as has been done under existing manad for a very long time of beginning with "Srisalesa diyapathram" (Srisalesathayapatram Thodangi) for Divya Prabandham Thodakkam (at the commencement of the recital of the prabandam) during Nithya Nyamithika Varashochavams daily, periodical and yearly Uchavams in Sri Devaraja Swami and other 18 Divya Dhesulu temples, in the Sannidhis (temples) of Nammalvar and all other Alvar Acharyala, and in those of Srmath Thirukkachi Nambi, Koorathawan, Velakkadi Emberuman and that of Vedantacharyulu Varu, situated in front of the Sannidhi Gopuram (temple tower) and then of performing all Uthsavams, get Srisailesathayapatram commenced as at the Koil (temple), by Sriramayengar in our Thirumaliga (house) and then perform all



Uthsavams. Besides this, I shall get Sr sailesa thayapatram commenced, as at the kōil by Sriramayengar at the auspicious and inauspicious ceremonies in the Thirumaligais (house) of our people .. and all servants, as is done in the kōil, and we shall get our maryada such as Agra Tambolam (first betel nut, done to us. To this effect is the Oṇambadikkai got executed and delivered with consent, in Nammalwar Sannidhi.

6. The most important fact that is to be noted in this is, that it's not a mutual agreement but only an one-sided one, executed by the Thathachari, binding himself to good behaviour towards the temple in general and to continue the various modes of worship with all their details, in strict accordance with holy custom. It has been expressly agreed that the pujas and festivals in all the 18 temples of Kanchi, including the subordinate shrines, shall be properly conducted. The most important factor is that the Tanakal mode of worship should be continued to be strictly adhered to in all these places. Adhan Jeyar is here mentioned as the Sakala Srikarva Dharandhar or the sole manager. The explanation can only be that the Thathacharis were made the managers by Sri Venkata Desika himself. The title Kōti Kanyakadanam is also conspicuous, by its absence. Be that as it may, we are not, at present, much concerned with the title. The one point that is proved beyond doubt is, that the Thathacharis were connected with this temple, as first Thirukartas, (and certainly not as trustees) in the year 1711.

7. The Thathacharis held the honours of these temples, as also in profusil ones, like that at Srirangamadur, for centuries past, and would have continued to do so even to day, had they not got a new spirit of the aforesaid agreement. They began to disrespect the great Sri Venkateswara Acarya, Sri Minavalamamunigal and his sacred prayer, Sr sailesadayapatram. But when once they began to play that dirty game, they got into a hornets nest in all the temples, except that of Sri Devanaga Swami because he set himself to be the trustee of the same, by that time. This fact has been specially mentioned by the late Sri V. Krishna-swamy Iyer, Judge of the Madras High Court, in the Srirangambadur case, where he says, "By the way I may remark that the Thathacharis had to lose their honours in this temple, just because they departed from the custom of their ancestors and tried to recite a new verse as against the ancient Sr sailesadayapatram."

8. The said agreement also expresses the wish, often given expression to, by the Thathacharis (vide para 3 above) that their father, conferred upon Adhan Jeyar, the right to recite the verse, Sr sailesadayapatram. Of course, even in that case, they were bound to honour the agreement. But the actual facts, that the said prayer was being sung in the temple from olden times and the said Thathachari had pledged



to honour and continue the practice. But, unfortunately they lent their ears to malicious advice and began not only to disrespect the great Acharya, Sri Varavaramuni, and his mantra, but also to tease the Tenkalai Srivaishnavas, who held many rights and miras in the temple, such as Adhyapakam (chanting of the Divya Prabandhams), Thirtham and so on. In short, they tried their level best to oust these people out of the temple but thanks to Divine Grace they have not been successful in their nefarious activities. They destroyed many ancient Tenkalai Namams, introduced many new ones, stopped the homams of the Tirthikars, the Adhyapaka and others, hindered the pujas and festivals of Nammalwar and Manavala Mamunigal, carried away the idols of these Acharyas, tried to change their namams or destroy them outright and did a thousand and one other evil things, which are too numerous to mention.

9. In this connection we like to quote an extract from the judgement of a court, which is self-explanatory.

In the Court of the additional District Munsiff of Chingleput

O. S. Nos. 6&7 of 1912

Present — M. R. Ry. R. V. Krishna Ayyar M. A. B. L.,  
Additional District Munsiff

Monday 31—8—1914.

" In this connection, the facts which immediately gave rise to and culminated in this litigation become pretty important. . . . The plaintiff's case is that at a time, when the outer gates of the temple were closed for the purpose of restraining a temple elephant which had gone mad, the Vadagalais forcibly entered the suit shrine and carried away the Utsavar Idols of Nammalwar and his attendants with a view to alter their namams. The defendants, on the other hand, state that in connection with Pagalpathu festival . . . it was usual to take Nammalwar idols up the hill every year and that it was in accordance with the custom and not for any sinister purpose that the idols were removed from the suit shrine . . . The parties have consequently adduced a very considerable body of evidence in respect of the events of the 17th of December, 1908 and the following days.

It appears to me to be unnecessary to discuss this evidence at length, and I will content myself with stating a few facts established by it.

There were immediately complaints by the plaintiffs to the Police and Magistrate against the Vadagalais whose motives were then and there attacked as improper. The police forth-with appeared on the scene with Sub-Inspector Neelakanta Iyer, P. W. 1, at their head. Neelakanta Iyer discovered the idols in the uphill-shrine and on the same day, drew up the Mahatar, Exhibit A, in the presence



of the Vadagalai Receiver and several others. In that mahazar, there is reference to the fact that, though the idols, for the time being, wore Vadagalai Namams, yet, when washed out and inspected they contained doubtful Thengalai traces. As regards the plaintiff's complaint to the Magistrate, it ended in the conviction of several of the Vadagalais, Exhibit N. One of the grounds on which the conviction was upheld on appeal was, that the vehicle called Tholakk man on which, if the idols had been removed in connection with the festival they must have been carried, was found on inspection, to have been totally unused. Now all these facts, the immediacy of the Plaintiff's complaints, the alleged Thengalai traces on the idols, the unused character of the Tholakk man, greatly probablise the plaintiff's version of a forcible removal.

Side by side with these facts there is also the incredibility of the justification, attempted by the Defendants for the removal of the idols in question. From exhibits L, LL, GG and RR and from the oral evidence in the case, it is clear that, for long years, the Alvars and Acharyas have never taken part in the Pagalpattu festival at Conjeevaram. As regards the suit year itself, the receiver had admittedly not given any permission to carry the idols up hill. It is therefore impossible to suppose that the Defendants' removal of the idols from the Nammalwar shrine was a bonafide act, done in the ordinary course of the Pagalpatha festival.

On 28-12-1908 the Idols were restored to the suit shrine by an order of the stationery Sub-Magistrate of Conjeevaram.

But the police continued to guard the shrine until 6-1-1909. On that day, the shrine itself was handed over to the Plaintiffs and a mahazar, Exhibit T, was drawn up. In that mahazar it is stated that the Moolavar of the Nammazhwar had clearly visible Thengalai Namam on his forehead, that Thengalai Namams were also found on various articles and vessels within the shrine and on the Brendavanam opposite to it and that the namams of Mathurakavi and Nathamuni were not clearly visible. It is agreed, by the way, that Mathurakavi and Nathamuni could not have namams different from what Nammalwar wore.

\* \* \* \* \*

It is unnecessary to discuss the Namam question further.

From all the facts and the circumstances of the case, it is conclusively established that the namams customarily worn by Nammalwar and his attendant deities were only Thengalai namams and not Vadagalai namams."

10. With regard to the stoppage of Utsavams to Alvars and Acharyas, also, the late Justice T. M. Swaminatha Iyer of the Madras High Court, observes in S.A. Nos. 137, 138 and 269 of 1902, "It is also clear that seeing how strange and unsound the theory that Manavala Mamuni is not entitled to any procession will

look, when the other Alvars and Acharayas have such processions, the plaintiffs (Vadakkal Thathachar trustees) have evidently thought it best to stop such processions to all, for the present." Strange is the policy of these people, who in practice, obstruct the poojas and festivals of the Alvars and Acharyas, but nevertheless try to earn name and material benefit for themselves by singing their praise and proclaiming themselves as their earnest followers.

11. The cruelty to which the shrine of Manavala Mamunjal was put to, during the Thathacharis' regime, is beyond description. They tried to stop all the utsavams, nay, even the erection of a pandal in front of the shrine during the annual festival and stopped the usual procession of Shri Perumdevi Thayar, during this period, for the simple reason, that it has to pass in front of this shrine. They also tried their utmost to stop the procession of Manavala Mamunjal, even just within the limits of the pandal. One Bundi Thathachari, who was trustee, came to the place on one such occasion and pushed aside, the Tholukennayan (Palanquin) of Sri. Varavaramuni, although he was under pollution, because of the death of a relative.

12. The culmination of these crimes lay in the theft of the Utsava Vighram of Manavala Mamunjal, which was thrown into the Poomunni, the pond near the eastern gate of the temple. When the matter was taken to the court, one Thiruppu-kul Appaswami, a very learned and famous Thathachari Vidwan, deposed before the judge, "in this shrine of Manavala Mamunjal, there has been only a moolavighram and no utsava vighram has ever existed. I am prepared to make an Agnora Pramanam (the most terrible swearing) and thereby prove this fact." The judge was shocked to hear such a glaring lie from the lips of such a great pundit and immediately ordered him to vacate his chair. Out of respect to his great learning, the judge had given him a seat during his examination. Later on, this pundit, repenting for his crime, came to the shrine of Manavala Mamunjal, prostrated before him 12 times, calling it a Sukrutha Pranamam, and prayed for mercy.

13. Similarly the troubles and tribulations, which the Tenkalai Adhyapakas were put to during the Thathachari regime are all, beyond description. Contrary to the agreement of 1711, they began to create a rival verse "Ramanuja Dayapitram" while commenting the recital of Divya Prapandams. This forced the Tenkalai Adhyapakas to go to the Civil and Criminal courts and an endless string of litigations ensued. The lower courts had held that they could not poke their nose into this matter, which is entirely a religious one and the state was bent upon keeping aloof from it. Of course, some intermediate courts had remarked that the trustees, who were responsible for the maintenance of the temple, could not infringe upon the rights of any mirasdar, unless it was absolutely necessary to do so, in the cause of justice. But the High Court upheld the theory of the state's non-interference with religion. So, the case was taken to the Privy Council where it was decided in favour of the Tenkalais with the remarks "the Adhyapaka Miras, is not entirely a religious matter, but an office of profit, held by the Tenkalai Sr. Vashnavas. Therefore, it is the bounden duty of the state to protect that right." Thus the case was remanded to the lower court for proper enquiry and orders on 22-3-1879, with a cost of £ 140-13-4.



14 When the case was thus taken up at the lower court, the Thathacharis filed their answer thus: "The Adhyapaka murtas is held by just four or five members and not by the whole Thenkala community of Kanchipuram. Even this service is limited to the main temple and that during certain occasions only, and does not extend to the attached shrines. The remuneration they get for this, is almost negligible. Moreover, we have already dismissed them." After passing through various stages, this case was decided thus: "The Adhyapaka murtas in the Sri Devaraya swami temple with all the attached shrines including the one at Vakkolipertimai and Vedara Deika, belongs to the Thenkala Srivaishnava community. In general, the recitation should begin with Sri-sulesadaya-patram. Vaidikala Srivaishnavas may, if they so desire, enter the Goshthi in their traditional capacity and recite the Prabandams, stotra-vinayakams with the murtas; even then they cannot go in the front two rows but only from the third onwards." But still, now and then certain vadakala people began to enter the Adhyapaka Goshthi and caused a kind of obstruction to the proper recitation of the Divya Prabandams. This, naturally, led into several Civil and criminal litigations, which resulted in the conviction of intruders. So they filed a suit in the District Munsif's court at Kanchipuram, praying that 1. The Vadakalas should not be permitted to mix in the Adhyapaka Goshthi, even in the prohibited front rows; 2. Let the other Thavaru-worship, "Sri-sulesadaya-patram" etc. to Valuhiratanam, Upadesaratnamali etc. Thirav-nozhi Neelbanda should be recited and 3. the practice of the Thenkalis of reciting the Divya Prabandams and thereby obstructing the other services on each and every occasion, should be put an end to by fixing a definite time for their service. After passing through several course this was taken up by the High Court where these prayers were summarily dismissed by the court, which passed orders thus: (1) the Vadakalais should not enter the first two rows of the Divyaprabanda Goshthi. (2) The Thenkalis can recite all the usual tanams Valuhiranaman, Upadesaratnama etc. as per custom and 3. the time for Divyaprabanda service is co-extent with that of the pooja i.e. from the ringing of the initial bell right up to the distribution of the tham and prasadam. This is the essence of the High Court judgement delivered on 13-9-1938.

15 As already stated above, the Thathacharis were made the Thirthakaras in all the temples of Kanchipuram and some outside places too. But they lost the honours, because they began to disrespect and go against the established custom. As it, to take revenge upon this they tried to stop the honours and services of other Thirukalathirthakaras and Kankaya Patars of the Sri Devaraya swami temple, of which they had become trustees. So every one of the Thenkala thirthakaras and kankaryaparas had to go to the courts and establish their rights afresh. This cost both the parties lots of money but the Thathacharis did not spend a pie from their pocket, but spent cart loads of money from the Davasthanam funds; and often made some profit also. The money thus mis-used would have been sufficient to build quite a number of new temples, with all the usual paraphernalia. In fact, they have been raising up some trouble or other, incessantly, for the last hundred years and more, and driving others to the court.

16 It is not possible to describe in such a short essay as this, the full history of all these litigations and mis-deeds of the Thathacharis. They have been published on various occasions. This is, but a very short synopsis of these books and articles. It is proposed to bring out in the near future a legal document or book-let explaining these matters connectedly and vividly.

[illegible][illegible]

என்றமூலிச் செய்தது காண்க.

2. (11) ஆகவளம் உருத்தவழி நடந்தததுவே" என்ற குறிப்பை. காரணம் கருவம் என்றும் சரவரவிஷயமாகவே நடந்ததாயின் காரத்தங்கள் பதவரவிஷயம் காணப்படாததனாலும்..... ததவரவிஷயம் சேதம் விவரமாகவும் மீட்டரவிஷயம் மீட்டரவிஷயம் இவ்விடத்திலும் சேதம் விவரமாகவும் சேதம் விவரமாகவும்

மாண்புமிகு செயல்துறை அமைச்சர், ..... (b)

அரசு உதவியுடன் கட்டப்படும் தொகைகளைத் தவிர்த்து, தனியாகச் சேமித்துக் கொள்ளும் முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கோண்டென்றது எங்கே?

3 மே 1951) "அரசு கணினித் துறை" தலைப்பில் கருத்துரை பண்ணிற்றுமீ, சபை 1951 மே 19-ல் பண்ணிற்றுமீ இவ்வுரையைக் கீழ்க்கண்டவாறு சபை முன்வைத்திருக்கிறது.

[illegible]

முத்தி இவ்வெல்லாம் சொகநாட்டிதனை இவன் தேவகளைப் பார்த்து முடிவாக  
சுரபிபாம்பல வகப்போடே செவ்வகயாரே

அன்று நான் செந்ததுங்காண்க.





பஞ்சீகரண மாரீடத்தில் மூல திஷ்டவதவதெய பௌகணே மேனறு மூங்கித்து மாரீததித்தல்.

7. தகவதாய அநிதப்காணததிவ (40) "குணவிக்மலம் பஞ்சீகரணததாலே" என்று மூல பூதீஸ்திகதிவ வளது பஞ்சீகரணமாத வளவெனனும் ஆகாசமமுதவான ஜூத பூதகங்கையம் தனிததனிதே இரண்டு கூறுகா பிதத, தவறறவே ஒரு கூறு அபபடிபே வவததிட்டு, மற்றொரு கூறு தாலுசூருகி அத கூறுகையம் மற்ற காணு பூதகங்கிலே கூட்டி வல்லா பூதகங்கிலும் வல்லாக் குணகரு பூண்டாயபடி பண்ணுக வளது விகாணம காட்டப்பட்டது இப்படி பஞ்சீகரணததாலே வல்லா பூதகங்கிதப வக்னாபுமுண்டா பிருததால ஆகாசம் வாக் கோளஸம் அபபு பாகினை பெனறு பூதகங்கினை பெதப்படுததி வவவதாரிப்பது வவகளை கூடுமென்று சுவசை திகுறது. இதற்குப்பிரணாயாச மாமுனிசன் அருளிச் செயவது பாரீ—

"இப்படி பஞ்சீகரணமவளது அவிபகதமன (வல) அதகங்கினை பூதகங்கிளாய நிறைகவாலே ஆகாசம் பூத பேத வவவதாரித்தகரும குணவிக்மலம்" எனறு. இந்த பூதீஸ்திகதிவின் கருதம் யாதெனில், வலவாக் பூதகங்கிளாய இரண்டு கூறுகங்கிபோது ஒரு கூறு மீனே விகாகம் செயவப்படடு இதா (காணு) பூதகங்கிய கால கால பாக மாகா கோளகப்பட்டது மற்றொரு கூறு அடிபோடு விகாகம் செயவப்படடாமல் அப்படியே பிறதகபாடிருப்பதால் அதனுடைய பாககவதவதக கொண்டு இது ஆகாசம், இது பருதிவி ... .. எனறு பேத வவவதாரிப்ப கொளபபடு வாகா தென்றதாரிதது. ... .. (\*)

காணகோட்டத்தில் பஞ்சீகரணததைச் சொல்லுந்த ரீவருத கரணம் சொனைதககு நியாமகம் காட்டுதல்.

8. பஞ்சீகரண மாரீததாய அநிதப்காணததிவ (40) இரண்டு காணததாலே திகுறது காலமாமடத்தில் சொல்லுது. பஞ்சீகரணம் சொல்லப்பட்ட விகினை. இதையி பற்றிச் சிலா சங்கககா கூறுமளது நாமவளம் பாரிவ மாமுனிசன் (41) குணவிகின் விகாகங்கிவாத திலே அருளிச் செய்திருப்பதாவது—

"காணததாலே பஞ்சீகரணம் சொல்லுந்த தரிவாத் காணததைச் சொல்லுவா கொன வளவில, அகரு தேஜோஸ்க்கவசன மூலமவளவ வவ மதபததி மாரீதே சொல்லிது காணததாலே சொல்லுதது ஆகாச வாககங்கினுடையவ அவ்வத வதவதவதவதவத வளவ வவவத தாலு சொல்லுந்த தாலு. ஆனகவால் தேஜோஸ்க்கவதவத ததவததத வகங்கரும உபலகவமனாப மேலே தரிவாத் காணததாலு பஞ்சீகரணததாலு முபலகவணம்." என்று. ... (\*)

"ஸவிகாறமவளவக் கொண்டு வவவிக்மலதிககாப பண்ணு" மேனறவித்தது மங்காஸமாரிணககா

9. மேலே சசவா பாகாணததிவிலே (40) "திவன தான \*முநீர் நூலம் படைதத வெபமுகில் வண்ணனை" மேனறபடியே ஸவிகாறமவளவக் கொண்டு வ்ருகட்டாதிககாப் பண்ணும" என்று மூலகதில நளிச செயவப்பட்டுளது. சசவான ஐகதன்ருக்டி உண்மைய போது விகாத விகிவடனாக் கொண்டு பண்ணுகருவளது திகவ்வவ பதந்ந பிளவே லோகாசார்யா பூவவிவததிருகு \*முகீர் வளம் படைதத வெபமுகில் வண்ணனை" என கிற திருவாயமொழிப் பாகாததை பாமாணபாகக் காட்டி வருகினாயிரது. முகில்வண்ணனைவததாலு இவ்விகை லோகாசார்யா வளவிக்மலம் \*முகீர் வளம் படைதத வெபமுகில் வண்ணனை



நிற்கு இது ப்ரமாணமாகத் தகுதிக்கே பூர்வாசாரம் விடாக் கியாஸப்பே பூப்படியிலே; வேறுவிதமாகவுள்ளது; அப்படியிருக்க, இதை நான் பூக்கந்த விடையதற்கு எங்கனே ப்ரமாணமாகும்? என்கிற சங்கை மனவான் மாமுனிகளின் திருவுள்ளத்திலே தோன்றாது; அன்றும் அதன் பரிஹாரத்தையும் அருளிச் செய்திருப்பது பரிசு. இங்கு விடாக் கியான ஸ்ரீஸூக்தி வருமாறு:—

“முதல்வண்ணனென்கிற விது ஒளதாப குணபாமக வயாகக் கயாதாககம் பலரும் வயாகக் கயானம் பண்ணினாகனே பாவிதும. விக்ரஹ பாமக இவாருளிச் செய்கையாலே இவ்வது மொரு யோஜனை மூண்டென்ற கொள்ளவேணும், அன்றும் குப் பல யோஜனை முண்டையிற் றிருப்பது” எனது .... (\*)

“ஸங்கீர் பூமி நீள நாடகனாய்” என்றதை உபபாதித்தருளாமையெனப் பற்றி.

10. அதற்குமேலே (3-43.) “சசுவரணவரூபத்தான பாதவம் வழுதறம் விபவம் அந்தாயா நிதவம் அரகசாவதா மென்று அந்த பாகாததோடே கடியி நாளும்” என்கிற ஸ்ரீகணக்கு விடாக் கியான மாருளிச் செய்தின், ..... “ஆகையால் விஜேதநிலை” யென்கிற ஸ்ரீஸூக்தி காணப்படுகிறது. அந்த சசுவர பாகாணத்தின் முதல் சூர்தியில் “சசுவரன் அகிலதேறய பாத் பகீசாகத்த ஐஞாநாகத்தக வ்யாபகம்” என்று தொடக்கி வயபேதமாறுக்கு அடேய விசேஷணங்கள் வந்தது வந்தால் “விவக்ஷண விகாஷபத்தனாய வயக் பூமி நீள நாடகனாய் இருக்கும்” என்று (அந்த முதல் ஸ்ரீகணபத) தலைகட்டி ஒரு உரு முன்னம் தாமிட்ட விசேஷண வகை தாமே முன்னால் விவாணம் செய்து வருகிறது. அதில் வயக் பூமி நீள நாடகனாய் இருக்கும்” என்றது விவரிக்கப்படுகிறது. “விவக்ஷண விகாஷபத்தனாய” என்ற ப்ரஸங்கத்திலே “சசுவர வ்யாபகத்தை” பெரிததாகக் கொண்டு அது பாதபாகம் மென்று சொல்லி அந்த ஐஞாநாகாதனை விவரித்து காதத்தனம் மாயபதி செய்து விட்டால் பின்னிலே காசாயா; வயக் பூமி நீள நாடகனாய் கிற விசேஷணம் விவரிக்கப் படாமலே வின்றுபோயிற்று. இவ்விதம் கூறவல்லவா வென்று சகலத்தப் பரிஹாரமுணாதத்தாற மாமுனிகள். இவ்விதம் விடாக் கியான பாதத்தினால் வயக் பூமி நீள நாடகனாய் யென்றதைப் பூப்பாத்ததில் விவரிக்க இது சொல்லுதே வேண்டில், அதில் உபபாதிக்க வேண்டிய பணியாவலாவதாயும் “சசுவரன்” தடவோ லோகே ஸ்ரீஸூக்தியோ லுணாதம், உபாயம் பதி நீளப் பாமகனாய்” பாதமேவ “வண்ணகாலே பேசு சொல்லு” மொரு பாதத்திலே அந்த சசுவரனாய் பேசுவது பற்றியும் தனித்த உபபாதித்தினால், ..... (\*)

“ஆகையால் விஜேதநிலை” என்று. “பாதவாதி பந்த பூகாரண விகாஷபாதத்திற்கு” விஜேதநிலை

11. மேலே வந்ததுபோல முன்மாதத்திலேயே பாதவாதினாக முழுள்ளது. பாத வாத பாகபாகா விசலாதனா சசுவரண வயாபகத்திற்கு? அதென்று தவிர்ப்பதன் விவரமாகத்திற்கு? என்கிற விசாரம் விளங்குது. அதை விவரிக்க நினைத்தது விஜேதம் தோன்றுபடியைக் காட்டி. பரிஹாரம் செய்து நுங்குத மாணவன் மாமுனிகள்; இவ்விதம் ஸ்ரீஸூக்திகள் வருமாறு “சசுவர வ்யாபக மென்கிற விடத்தின் வயாபகத்தாலே சொல்லுகிறது வயாபகாண விகாஷத்தன பாதவ—விவக்ஷண விகாஷ மாண வயாபக தனின் பாதவ. வயாபகத்தினால் தட்டி வயாபகத்தினால் விஜேதத்தனாய் படியிடுதல். அரு படியிலே “திருமேவியம் அருகப்படியி றுக்கும—பாதவமும் வயாபகம் விபவமும் அரகசாய பாதவ” “திருமேவியம் அருகப்படியி றுக்கும—பாதவமும் வயாபகம் விஜேதம் பாத விகாஷம் அரகசாவதாய்” என்றால், மாணவப் படியிலே “சசுவர வயாபகம்” தோன்று

விசுவநாதர் கந்திராமன், வரகன்வசுததயம்

பட்டமார்' எனது தொ. இந் 'பத்தி பதித மச்சம்' மர பாதகரூப' என, சந்தி உட்பாதிதக  
வணநதம் 'இதுகான அந்தபபபு' 'பிரக்சம்' என, சந்தி சபதத்திலே பரகரபப  
சபகர வவருபதநதப பராமரிதந, அதுதநன பாதகரூப' (பெரு பருச பரகரபப) 'க  
மென்னும இவா தாமே பரகரூப' (சபகரூப) 'க  
வறாரர செபபபப' (பபு பெருகென்னிவ, சபகர வவரு' (பபு சபகரூப) 'க  
சபகரூப' (பபு சபகரூப) 'க  
சபகரூப' (பபு சபகரூப) 'க

[illegible]

தமிழகப் பத்திரிகைகள் அடங்கிய 'தமிழகப் பத்திரிகைகள்' என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை.

[illegible][illegible]

இதன்க்கு முன்பு கரு விரிந்த நான் தந்தைதான் படுக்கை யுடைய செல்லமான நான்கு மூன்று மகன்கள்  
 உடைய பரிசுரிந்த நான் இனி இரண்டாம் தந்தை எனக்கு உடைய சந்தைமேல் உடைய செல்லமான

சிறுஞ்செயல் வ பரமேசுபுரம் சித்திரேசுபுரம்.

[illegible][illegible][illegible]





1

3. ச. ச. ராஜேசுவரன் லீமர்சன்

[illegible]





**பதினாறு நன்மொழிகள் P. B. A.**

(உபந்யாஸக ஸௌபாக்கம் இருபத்தோராவது மலர்)

[illegible][illegible]















கன்னிகைகளின் வடிவைத் தாமோதரன் பூண்டு, கண்ணிராணிப்பற்றி ஒரு கன்னிகை புகழ்ந்து டேசவதாகவும் இராமபிராணப்பற்றி மற்றொரு கன்னிகை புகழ்ந்து டேசவதாகவும் வைத்து, பாடினர். \*கதாரிபிபி\* பென்னும் தருமொழியில் 'எப்பெருமானைக் கண்டவர்களுண்டோ' என்று கேட்க, ந வெந்தவருடைய பாசரமாக முன்னடிகளும், 'இன்ன இடத்திலே கண்டதுண்டு' என்று விடை கூறுவார் பாகரமாகப் பிள்ளைகளும் அடையவைத்தார். ஆண்டாளும்\* பட்டி பேர்த்தோர் காறேறு\* என்கிற திருமொழியில் \*இங்கே பொதககண்டேரே\* என்று கேட்பார் பாகரமாக முன்னடிகளையும்,\* விருந்தா வளந்தே கண்டோமே\* என்று விடை கூறுவார் பாகரமாகப் பிள்ளைகளையும் அடைத் திருப்பது காண்க. பிறகு திருமகன்மயர்வாரும் இங்கனே தோழியர் இருவரின் ஸம்வாதமாக \*மானபரு வெந்தேந்தி பதிகம் பாடினர்.

12. திருவாமொழியில் கந்தாரன் அந்தராக நத பாசரம் அருளிச் செய்திருர். அதாவது (5-3-5) \*கடியன் கொடியன் நெடியாரல் மகன்கொண்ட வடியன். அழைநு மேலி மயத்தன்\* இப்பாதி. இதுள் மொழிந்ததனைச் சிறிது விவரிப்போம். ஆழ்வார் ஆன்மை தனித்து பெண்ணையடைந்து போகும் பாசரம்தான். பாரங்குசுராயயிபென்று இப்போது ஆழ்வார்க்குத் திருமகன் இப் பெண்ணின்மேல் தந்த தோழிகளும் பேசுக நடந்துவருகிறது தோழியானவள் இப்பெண்ணினைப் போகவிட்டுப் பெத்தாள்! நீ பகவான் பகவானென்று எப்போதும் வாய் வெருவி விடுக வருந்துக நய்ய, இந்த கஷ்டம் உனக்கு ஏதுக்காக? அவன் துணை கொடுப்பதால் அவனிடத்தில் நீ எவ்வளவுப் கடுமையாம், துணைநீ கொடுக்கவில்லை நீ வீணாக ஆன்மாவைத் தனிப்பது வெண்டாமே" என்று கூறுவதாக, அப்பாள் பாரங்குசுராயயி மறுபொதி கூறுகின்ற விட்பாட்டி ஆம் தெழீ! எந்தெருமானை என் ஒரு துணை கொடுக்கிறான், நீயோ அவனை துணைநீ கொடுக்கிறாய், என் சொல்லுக உபய யன்றிக் கேட்க சொல்லுக உபய படியே குணவநீ கொடுக்கிறாய் என் கொஞ்சம் அவனை உபய அப்பாது. அவனிடத்தில் சின்றும் என்னை மீட்டதற்காகவன்றி நீ அவனை துணைநீ கொடுப்பது மிகவும் எந்தேரவும். துணைநீ கொடுப்பது மீட்டாய் அவனை என் கொடுக்கிறீர் என்மீட்டதேரெனென்று திண்ணமாகக் கொள்ள வேண்டும். அவனிடத்தில் கண்ணில்லாமல் கண்ணைச் சொல்லவேண்டுமா அதிலும் கொழி! என் சொல்லவேண்டுமென்றது நீ சொல்லலாகுதே? அவனை உம் என்னை உம் கூட்டி வைக்க முடாததே யானதே உன் காரியம், அவனே ஒரு உன்கலந்து பரிபாற்றினான் நாளைபல்கு நயக்கவே, அவனிடத்திலுள்ளது தோஷமோ குணமோ எதுவானாலும் எனக்குத் தெரிக்கவனவு உனக்குத் தெரிய பரவலாயில்லையே. ஆகையாலே துணையல்லாமையையும் தோஷமுடையனையும் என் வாயால் என் சொல்ல நீ கேளாய் என்று புகை கொட்டுக்கொண்டு \*கடியன் கொடியனென்று தொடங்கி இரண்டிகளாலே அவனுடைய குணகேதட்டைச் சொல்லுகிறாள் பாரங்குசுராயயி (ஆழ்வார்). சொல்லுகிற துணைகேடுகள் சாவையென்னில், கேணபின், - [கடியன்] தன் காரியத்தை மாதிரிதருக்கொள்வதிலே கண்ணைக் கழையவன். அதாவது, தனக்கு விருப்பமுண்டானால் தானேவந்து மேல்விழுந்து விளர்த்து கலக்குமவன் என்னக. [கொடியன்] எதிர்த்துப்படுகிற கஷ்டம் பாராதே கண்ணைத் துப்பிப் பிரிந்துபோவான், [நெடியாரல்] மிகவும் பெரியவன் என்பது இச் சொல்லின் பொருள். இதுள் கருத்தாவது.

[illegible][illegible]

11. தொழில் ஒக்கொருவருடைய கோங்கும் சம்பாதித்ததன் மூலம் மீடத்தில் எல்லாருக்கும் கல்லு மதப்பு உண்டாகவேண்டும், உபகார கல்லு எல்லாவிடையிலுமே எல்லாருக்கும் கொள்ளவேண்டும், சம்பீடத்தில் கையாடுபவர்களுக்கும் கருதுக.





3. ஆதரிப்படி ஆதிபக்யாந்தங்களில் சேர்க்கப்பட நிள்ள ஸம்ஸ்கருத் கலைநாகரிககளைத் தனிதேய பீர்த்தெடுததுச சில நூல்களாக்சி இளை நூல இன்னநூலென்று வியவஹரிபபதுமில்லை, அங்நானரத தனிப்பட அநுஸந்தானகருத் ஒருவரும ஓரிடத் திலும கொண்டுநததுமில்லை, கொண்டுநர முயனரதுமில்லை அநத சுலோகங் கஸெஸலாம ரஹஸ்யநூல்களில்லேயே அந்தர்த்தகங்களாயத் துரிப்பப வ்யபதேசம் பெற்றனமயினுதில் ரஹஸ்யா நுஸந்தான காளங்களில் மட்டுப அந்த கலைநாகரிகங்கருத் அநுஸந்தானம் பாரப்தமாகி வரநி நககினரது அவரறுக்கு வேறுவிதமான அநுஸந்தானம் எனதுப கண்டதில்லை யென்பது பரநகநப



4. தத்ஸஹபபுதங்கான தமிழ்ப்பாட்டுகளுக்கும் இதே நியாயந்தான். அம்ருதரஞ்சனியென்றே அம்ருதாஸ்வாதலியென்றே அதிகாரசங்கிரகமென்றே ஸ்வாமிநாம் பெயரிட்டதாக ஒரு பிரபந்தமும் தோன்றிற்றிலது. பின்புள்ளவர்கள் கோவில்களிலே ஸம்பந்தத்தை ஏற்படுத்துகொண்டு புத்தத்தபோது அந்த ராமாயணத்தின் தொடக்கமே யுத்தகாண்டமாக அமைந்தபடியால் ஸ்பர்த்தை முற்றினகாலத்திலே பாத்தரத்தனியனென்றும் வாழிதிருநாமமென்றும் நான் பாட்டென்றும் ப்ரதிகல்பனைகள் பலவற்றைப் பண்ணினதுபோல தேசிகப் பிரபந்த ஸ்குஷ்டமும் பண்ணினார்கள். உண்மையில் தேசிகர் ஸாதித்த பாட்டுக்களையே [அதாவது கீழே நாம் விவரித்தபடியுள்ள) பிரபந்தங்களில் ஸ்வாமி இட்டுவைத்த பாட்டுக்களையே சில பிரபந்தங்களாகக்கியும், ரஹஸ்யநூல்களில் ஸ்வாமி இட்டுவைத்த பாட்டுக்களையே சில பிரபந்தங்களாகக்கியும், வேறு சிலர் இயற்றிவைத்திருந்த பிரபந்தங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டும், பிரபந்தசாரம் முதலான ஒன்றிரண்டு பிரபந்தங்களைப் புதிதாகவே யியற்றியும் இவற்றுக்கு தேசிகப் பிரபந்தமென்று பெயரிட்டுச்சில கோவில்களில் கத்தத்தொடங்கினார்கள்.

5. ஆக, கீழ் நான்கு பாராக்களில் தெரிவித்த விஷயங்கள் இனிப் பன்னிரண்டு பாராக்களில் அசைக்கமுடியாதபடி ப்ரதிஷ்டாபனம் செய்யப்படுகின்றன. 'பலவாண்ருளாக ஒரு பெரிய வகுப்பினர் சொல்லப் போகும் விஷயங்களை இன்றுக நீ யொருவன் நள்ளி கற்பனையாக எழுதிவிட்டதனாலே அஸ்தையினாலும் ஆக்ரஹத்தினாலும் எழுதியதாகத் தெறுமெயல்லது வைகேசமும் ப்ராமாணிகமாகத் தெறுவதற்கு வழியில்லை' யென்று சிலர் சொல்லவும் எழுதவும்கூடும். தாராளமாகச் சொல்லுக வெழுதுக. 'இவன் ஆக்ரஹத்தாலே சொல்லுகிறான், அஸ்தையினாலே யெழுதுகிறான்' என்றிவ்வளவே சொல்லக் கூடுமெயல்லது நாம் உபபாதிக்கும் விஷயங்களில் ஏகதேசமும் வாய்திறக்க வழியில்லையென்பது பிரளயத்திலும் அழியவில்லாத வார்த்தையே யாகும். தேசிகப் பிரபந்தமென வழங்கப்படும் நால்தொகுதி உண்மையாகவே தேசிகரால் இயற்றப்பட்டு இருந்ததென்றே வைத்துக்கொள்வோம். வுஷ்யதுத்யாயே நவன்றிக்கே முழுமனமாகவே கொள்வோம். இவற்றின் அநுஸந்தானம் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலில் தொடங்கப்பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறதே, இதனை ஆராமர ஆராய்வோம். முதலில் தஞ்சையில் தொடங்கப்பட்டுப் பிறகு இதர தேவாலயங்களில் அநுஸந்தான பரம்பரை நிகழ்த்து வருவதாக எழுதப்படுகிறது இந்த நமது வியாஸத்திற்கு இலக்கான வ்யக்தியால். இப்போது எழுபத்து நான்காம் பிராயத்தினிருக்கிற நான் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே முதன் முதலாகப் பதினாறு பதினேழு பிராயத்தில் ஸேவிக்கப்பெற்றவன். அப்போது ஒரு நாள் காலைத் தஞ்சையையும் மாலையில் திருக்கண்ணடியுரையும் ஏழெட்டு வயன்யர்களுடன் ஸேவிக்கப் பரப்பதமாவிற்று. இவ்விரண்டு திருப்பதிகளும் அப்போது தென்கலைத் திருமண்காப்புடன் விளங்கியவை. ஆனால் பக்கத்திலேயே காவியாலும் திருமண்கட்டியாலும் வேறொரு திருமணரேகையும் போடப்பட்டிருந்த தப்போதே. இவ்விரண்டிடங்களிலும் தென்கலைஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் மிகச்சிலரும், வடகலைஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் மிகப்பலருமாயிருந்ததனால் ஆக்ரமணம் மிகவெளிதாக ஏற்பட்டது. அடியேன் இருபத்தைத்தாவது பிராயத்தில் மறுபடியும் அத்தலங்களுக்குச் செல்ல தேர்ந்தபோது கலை பரிஷ்காரமாகவே மாறுபாடடைந்ததைக் கண்டேன். திருக்குடத்தை, திருவிண்ணகர், தேரமுந்தூர், என்னும் சிற்சில திருப்பதிகள் கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் புண்டரம் மாறுப்பெற்றவை; மேலே ப்ரஸ்தாவித்த இரு தலங்கள் நிகழும் (கி. பி.) இருபதாம் நூற்றாண்டில் மாறுப்பெற்றவை. என்னுமில்வளவே வாசி.

6. கபீஸ்தனம், திருமெய்யம், திருநாகை, திருக்கண்ணங்குடி, அப்பக்குடத்தான் ஸன்னிதி யென்கிற திருப்பேர்தகர் முதலான பத்திருபது திவ்யதேசங்களில் தென்னுசார்ய ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் அடியோடு இல்லையென்று சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தாலுங்கூட இவ்விடங்களில் பிறர் மனித்திராமையினாலும், (இவற்றில் சில தலங்களில்) சேஷ்டைபண்ணமுடியாதபடி அரசாங்க மூலமாகக் கனமான காப்பு [ரகைஷ்] ஏற்பட்டுவிட்டபடியாலும் மாறுபாடு தோன்றப் பெருமலிருக்கின்றது. ப்ராஸங்கிகமான இவ்விஷயமிருக்கட்டும். தேசிகர் ஜீவித்திருந்த



காலத்திலும், அவர் பரம்பதித்த பிறகு நெடுநான் வரையிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுள் எவ்விதமான பிளவும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. ஏற்பட்டிருந்தால், தென்னாசார்ய ஸம் பீரதாயத்திற்கே திலகமான திவ்யதேசங்களில் தேசிகனிக்ரஹம் ப்ரவேசித்திருக்க ப்ரஸக்தியே யிராது. அன்றியும், தென்னாசார்ய ஸம்பீரதாயஸ்தர்களுள் வாதிகேஸரி ஜீயர், மணவாள மாமுனிகள் முதலான பல ஆசாரியர்கள் தேசிக ஸலக்திகளைத் தங்கள் கிரந்தங்களில் கையாளவும் ப்ரஸக்தியிராது. ஆகவே அக்காலத்தில் தேசிக ரும் பிறிகதிர்ப்பட்டவரன்றிக்கே ஒத்துவாழ்ந்தவரென்பது யாவர்க்கு முடன்பாடு.

7. அவருடைய பிரபந்தங்களை யநுஸந்திக்க ப்ரமேய மேற்பட்டால், கோவிலைக் காத்தவர்களுண்டு இறையுக்கும் ப்ரஸித்தவ்யபதேசபாசிகளான தென்னாசார்ய ஸம்பீரதாயஸ்தர்கள்தாம் ஒதிவிருக்கவேண்டும். மற்றையோர் வாய்திறக்க ப்ரஸக்தியே கிடையாது. ஸ்ரீபெரும்புதூரில் யதிராஜஸப்ததி ஒதுவது, திருக்கோவலூரில் தேவறன்ச ஸ்துதி யோதுவது, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கோதாஸ்துதி யோதுவது இத் தகைய ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ராநுஸந்தானமே இறையுக்கும் தென்னாசார்ய ஸம்பீர தாயஸ்தர்களுக்கு உரித்தாயிருக்கும்போது, நாளைக்கும் த்ராவிடபாஷா துஷணமும் திவ்யஸூரி நித்தையும் திவ்யதேச உபாலம்பமுடிக் போதுபோக்காயிருக்கின்ற வகுப் பினர் பிரபந்தஞ் சொல்லத் தொடக்கினுர்களுண்டு எழுதினவர் எப்படித்தான் வெட்கமற்று எழுதினாரோ அறிவோம். (வெள்கிப்போ வெண்ணுள்ளே நான் வில் வறச் சிரித்திட்டேனே) என்று தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரருளிச் செய்தபடி தமக்குள் தாம் விலவறச் சிரித்துக்கொண்டேதாம் எழுதியிருக்கவேண்டும்.

8. தேசிகப் பிரபந்தமென்றே ககதாரவிந்தத்தை முதன் முதலாகச் சொல்லத் தொடக்கினவர்கள் நால்வர் ஐவர் அறுவராக இருக்கமுடியாது; ஒரு பெருந்திரளா கத்தாரவிருக்கவேண்டும். அவர்களது பரம்பரை இப்போது உள்ளதா? இல்லையா வென்று கேட்டால் (கீச கீச விவேகநயநம்) என்கிறபடியே நிகைதொறும் ஸ்ழிக்க வேண்டியது நவீர வேறுண்டோ? கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயிலென்று ப்ரக்கயாதமான திவ்ய தேசத்ரயத்தில் தீவகாட்ட வகையில்லாதவர்கள் வண்ணத் தக்கரையிலே தோன்றி அவ்வாற்றிலேயே அன்றே அமிழ்ந்துபோனார்களென்று சொல்லித் தீரவேண்டியது நவீர வேறில்லையே. தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள் இருபத்திரண்டில் திருவெவ்வாறுரென்றே ஒரு திருப்பதியைப் பற்றிக்கொண்டு இவர்கள் மன்றாடலாம். இத்தகைதப்பற்றி நீதிமன்றத்து வியவஹார இதிறாஸ புராணங்கள் இன்னமும் ஓய்த்தபாடிக்கலை. இத்தகைய நவீநாக்ரமண விஷயபூதங் களாய் அங்குலிகணதீயங்கனாயுள்ள சில திவ்யதேசங்களில் தேற்று காலையிலும் இன்று மாலைமீலுமாகத் தோன்றி ஸர்வஹநமநஸ்ஸாக்ஷிகங்களாகவுள்ள கோபாபங் களை விட்டொழித்து நெஞ்சை நடுநிலையிலே வைத்து உண்மை காணப்படுகால் பொய்யும் புளுகுத்தனிர வேறென்றும் தெரூது.

9. நெடுநாளாக நமது கேள்னியொன்று பிரபலமாகவுள்ளது. அதில் இவர்கள் அக் குஷ்டையை அநிகழ்ப்பது தவிர வேறென்றும் செய்யப்படுபதாகு. தேசிகன் அவதரித்த காலமும் திருதாட்டுக்கெழுந்தருளினகாலமும் ஸர்வஹநந்திதமாகவுள்ளது. அன்று நெடா டங்கி இவ்வளவாக அவிச்சித்தபரம்பரையில் வகுமவர்கள் ப்ரதிபாதி பயங்கராசார்ய வம்சஸ்தர்களுையல்லது வேறெவருமில். இவ்வம்சஸ்தர்கள் இவ்வறக்கும் தங்கள் பரம்பரையில் வேதாத்தாசார்யரென்றும் நயனாசார்யரென்றும் நாமகரணம் செய்கு னருகிறார்கள். இவர்களை அசலாக்கி வேறுசிலர் தங்களை தேசிகாபயந்திகளாகச் சொல் னிக்கொள்ளவாரம்பித்தது எத்தனாண்டிலென்பதை எவ்நாடு அறிந்துகொள்ள இயலும். தேசிகனுடைய பாச்சகந்தகர்தனங்களில் எதேனுமொன்றுக்கானது இந்த நவீனர்களின் முன்னோர்கள் வியாக்கியானம்யற்றியதுண்டோ? இவர்களுக்கு ப்ரவசதபரம்பரையில் கையாக்க தேசிகாந்தம் ஒன்றுவது உண்டோ? கி. பி. 1860க்கு மேலல்லவோ? இவ்ர்களில் சிலர் ஹஸ்யவியாக்கியானமெழுதவும், சிலர் ஸ்தோத்ரவியாக்கியானமெழுதவும், சிலர் (தேசிகம்) பிரபந்தவியாக்கியானமெழுதவும் புகக்கிருக்கிறார்கள். இவ்நாம எக்களை தபவையெடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். "இது சர்வதேசவணம், பிஷ்ட பேஷணம்" என்று தோஷம்கூறலாயினார்கள். இதுவும் ஒரு துஷணமேயாகலால் இத்தகையவரில் நம்மமக் கண்டிருக்கின்றோம் இவர்கள் தத்தியடையலாம்க்கலை.



10. தேசிகன் அவதரித்துப் பரச்சதப்ரபந்தங்களை யருளிச்செய்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளியபின் நானூறு ஸம்வத்ஸரகாலம் இவர்கள் எங்கிருந்தார்கள்? என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? என்கிற நம்முடைய கேள்வி நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து வருகின்றது. தேசிகனைப்பற்றியோ ஸ்ரீராமாநுஜரைப்பற்றியோ மற்றுமுள்ள நாதயாமுநாதிகளைப்பற்றியோ ஆழ்வார்களைப்பற்றியோ இவர்களில் ஒருவராவது ஒரேழுத்தாவது எழுதியிருப்பதுண்டோவென்று நாம் கேட்கிற கேள்வியை இவர்கள் உபேகஷிக்க முடியாது. இக்கேள்வியை இவர்கள் நம்மைநோக்கிக் கேட்கிறபகஷத்தில் நாம் தாராளமாக விடையிறுக்கவல்லோம். ஸ்ரீவசநபூஷண மீமாம்ஸாபாஷ்யம், ரஹஸ்யத்ரயமீமாம்ஸாபாஷ்யம், தாத்பர்யதீபிகை முதலாக விளங்கிவரும் வடமொழி நூல்களும், பெரிய வாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும் அரும்பதவிளக்கங்களாகவும் காப்பாகவும் அவதரித்துள்ள தென்மொழி நூல்களும் ஸம்பகாலத்தில் (அதாவது இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குள்) தோன்றியவையல்ல.

11. பூருவாசாரியர்களுள் பெரும்பான்மையோர்க்கு ஸந்ததி அநுஸ்பூதமாய் இடைபூருதுவந்துகொண்டிருக்கிறது. உடையவர்காவத்து ஆசார்ய பூருஷர்களோ, மணவாளமாமுனிகளின்காலத்து ஆசார்யபூருஷர்களோ [ அஷ்டதிக்கஜாசாரியர்கள் ] இவர்களின் ஸந்ததிபரம்பரையார்கள் ஆங்காங்கு திவ்யதேசங்களில் ப்ரதிஷ்டிதர்களாக விளங்குவதொன்றே போதுமானது.

12. பெரியநம்பிஸந்ததியார் நாங்கள் என்றோ, திருமாலையாண்டான் வம்சஸ்தர்கள் நாங்கள் என்றோ, திருக்கோட்டியூர் நம்பி பரம்பரையினர் நாங்கள் என்றோ, அனந்தாழ்வான் திருவம்சத்தவர்கள் நாங்கள் என்றோ, எம்பார் ஆழ்வான் முதலியாண்டான் வம்சத்தவர்கள் நாங்கள் என்றோ, பிரதிவாதிபயங்கரவம்சியர்கள் நாங்கள் என்றோ, சோளஸிம்ஹபுரம் தொட்டயாசாரியர்ஸ்வாமி குலத்தவர் நாங்கள் என்றோ, கிம்பஹுநா? வேதாந்தாசார்யவம்சஸ்தர்கள் நாங்கள் என்றோ சொல்லிக்கொண்டு திவ்யதேசங்களில் தலைகாட்டுவதற்கு எதிர்வகுப்பில் ஒருவருளரோ?

13. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பிரதாயஸ்தர்களுக்கு உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகத்வம் சிறப்புப்பெயராகக் கிடைத்தது. அது தன்னிலும் ஸம்ஸ்க்ருதவேதாந்தத்தை இடக்கண்ணாகவும், த்ராலிடவேதாந்தத்தை வலக் கண்ணாகவும் கொள்பவர்களே உத்தமகண்ணாகவும், த்ராலிடவேதாந்தத்தை வலக் கண்ணாகவும் கொள்பவர்களே உத்தம ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்கிற அத்யவஸாயமும் அதபாயமாகவுள்ளது. இதனால் ஸம்ஸ்க்ருதவேதாந்தத்திற்குக் குறை கூறிவதாக ஆகாது. ஸ்ரீமந்தாதமுனிகள் கோரமாதவஞ்செய்து திராலிட வேதாந்தத்தை ஆர்ஜித்தருளினபடியால் "நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம் - இதமகிலதம: கர்சநம் தர்சநம் ந:" என்று தேசிகன் கொண்டாடின நம் தரிசனத்தில் திராலிட வேதாந்த ப்ரவர்த்தகர்களுக்கே ப்ரசஸ்தி விளைந்தது. அந்த ப்ரசஸ்தியைப்பெற்றவர்கள் தென்னாசார்யஸம்பிரதாயஸ்தர்களே யென்பது ஊர்ஜிதம். எங்கும் திவ்யதேசபரிபாலகர்கள் இவர்களேயன்றோ. தேசிகப்பிரபந்தங்களை ஒதியிருக்கவேண்டுமானாலும் இவர்களைத் தவிர்த்து வேறுயாரிடம் அவ்வதிகாரம் செல்லும்? இதைப்பற்றி ஒரு பாரதமெழுதினாலும் போராது.

14. அருளாளப்பெருமானெம் பெருமானார் பணித்த ஞானஸாரப்ரமேயஸாரங்களுக்கோ, பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்பணித்த அஷ்டப்பிரபந்தங்களுக்கோ ஒரு கோவினிலும் பரிக்ரஹமேற்படவில்லை. அவற்றில் என்ன குறைகூறமுடியும்? பகவந்தியமனம் ஏற்படவில்லையென்பதே குறை. மற்றுள்ள ஆசாரியர்களின் தனியன்களிற்காட்டிலும் மணவாளமாமுனிகளின் தனியனுக்குச் சிறப்பு ஏற்பட்டதுபோல மணவாளமாமுனிகளின் திவ்வியப்பிரபந்தங்களுக்கும் அப்ரத்ருஷ்யமான சிறப்பு ஏற்பட்டதென்றால் இதற்குப்பொறுமைப்பட்டுப் பயனென்கொல்? விச்வாமித்ரஸ்ருஷ்டிகள் ஒருகாலும் ஓரிடத்திலும் விசைச்செல்லமாட்டா.



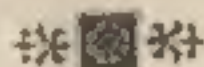
## தஞ்சாவூர் புருது (அக்ஷ) நீருண்ணிகப் புருது

15. "தேசிகன் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலிலிருந்துகொண்டு தத்வமுத்தாகலாபம் ஸாதித்தார்; திருக்கண்டியூரிலிருந்துகொண்டு ஸர்வார்த்தனித்தியெழுதினார்; உப்பிலியப்பன் ஸன்விதியிலிருந்துகொண்டு நியாயஜெத்தாஞ்ஜநம் பணித்தார்; தேரமுந்தூரிலிருந்துகொண்டு நியாய பரிசுத்தியெழுதினார்" என்றிப்படி இவர்கள் எழுதி வைத்துப் பெருமைபெறலாம், பெறுவிக்கலாம். அஸம்பாவிதங்களை யெழுதி அவ்ஞ்ஞபெறவேணுமென்பதே இவர்களது ஸங்கல்பமாதலாலும், மூலைமுடுக்குகளில் எழுதிவைத்திருந்தால் இதைப்பார்த்துச்சில பாமரர்களாவது வஞ்சிக்கப்படமாட்டார்கள்? என்னுமெண்ணத்தினாலும் ஒருவர்மாதிரியொருவராக இத்தகைய அஸம்பத்தங்களை யெழுதிவைப்பதே போது போக்காக இருந்துவருகிறார்கள்.

16. செங்கற்பட்டு, ஸப் ஜட்ஜ் கோர்ட்டு O. S. No. 7, (ஆக 1945) காஞ்சீபுரம் R. வரததாதாசாரி யென்பவர் -- "தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் வேதத்தில் பிரவேசமில்லாத ஸ்திரீ சூத்ரர்களுக்காகவே ஏற்பட்டவை. ஆகையால் வடகலை தாதாசாரிகள் இந்நமக்குவேண்டாமென்று தென்கலை ஆத்தான்ஜ்யருக்கு விட்டுக்கொடுத்துவிட்டார்கள்" என்று ஸ்டேட்மெண்டு போட்டிருக்கிறார். அந்த ஜட்ஜ் இதையெடுத்துக்காட்டி எழுதியிருப்பதாவது :-

"இதனால் வடகலையாருக்குப் பிரபந்தங்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு அலகழியம் இருக்கிறதென்பதை நன்கு உணரலாம். இப்படியிருந்தும் இவர்கள் தாங்களும் தமிழ்ப்பிரபந்தம் சொல்லவேணுமென்று ஆக்ரஹம் கொள்வதுதான் மிகவும் வேடிக்கையாயிருக்கிறது" --- என்று.

"தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானமும் தாதாசார்ய குடும்பமும்" என்கிற அடுத்த வியாஸம் இதற்கு அநுபந்தமாகவே வாசிக்கத்தக்கது....



### முடிவாக வோரு வார்த்தை.

அடியேனுடைய கண்டனங்களுக்கு இலக்காக வரக்கூடியோ வியாஸங்களுையோ எழுதிவருகின்ற வகுப்பினருடைய தீரளில் வித்வான்களும் விவேகிகளும் இல்லாமற்போக வில்லை. தாங்கள் சொல்லிவருவதும் எழுதிவருவதும் அபத்தம் அஸம்பங்கம் அந்நகம் என்பதை அணாமாட்டாதவர்கள் அந்த வகுப்பில் ஒருவர்கூட இருக்கமுடியாது. உண்மையைத் தாங்களே தெரிந்துகொள்ள முடியாமற்போனாலும் அலசியலசி அடியேனை ஒத்துக்காட்டியாயிர்பும் உண்மை தெரிந்துகொள்ளாமல் தக்க முடியவே முடியாது. பெண்களும் பேஸதயருங்கூட வங்கே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உள்ளது உள்ள படியே தெரிந்துகொண்டிருந்துங்கூட, படித்தவர் படியாதவர் என்கிற வாசீரீன்றியும், விவேகிகள் அவிவேகிகள் என்கிற வாசீரீன்றியும் அஸம்பக்கப்பலாப பரம்பரையை இடையாடுவ நடத்திக்கொண்டு போதுவதுண்டே, இவ வியாஸ்ஹும் வியம்பே...

